

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06(57) 460 023
faluujzag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2020. SZEPTEMBER 21. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

250 FT

50 ÉVES AZ ISKOLA ÉPÜLETE

Polgármesteri tájékoztató

Kedves Boldogházi Lakosok!

• Az elmúlt hónapok is eseménydúsak teltek önkormányzatunk életében. Ezt leginkább a már elnyert és folyamatban lévő beruházások megvalósítása jelentette. Elkészült az új piaccsarnok épülete az Arany János utcában, melyet szeptember hónaptól vehetnek igénybe a lakosok és árusok. Folyamatban van a kemping bővítése újabb két ikerház építésével, melyen szintén az utolsó simítások folynak, a közeljövőben átadásra kerülhet. Az iskola udvarán lévő kazánház felújítása is folyamatban van, mely új funkciókkal megtöltve a település lakosságának közösségi épületeként szolgálhat a jövőben. Az óvoda épületében helyet kapó bölcsőde kialakítása is folyamatban van, mely az engedélyek beszerzése után a településen új szolgáltatást biztosít majd a kisgyermekes családok részére. Ezek mellett további beruházások előkészítése folyik elnyert pályázatok alapján. Ilyen a települési belvízelvezető rendszer rekonstrukciója, az új látogatóközpont létesítése a Strandfürdő mellett és az orvosi rendelő lakásának felújítása, melyek várhatóan jövő évben valósulhatnak meg.

Tehát az üzemeltetési, működtetési feladatok mellett jelentős pluszmunkát jelent az érintett önkormányzati és intézményi dolgozóknak ezen hét beruházás koordinálása és szervezése, mely mint tudjuk, minden építkezésnél nagyon sok bonyodalommal és kelle-

metlenséggel jár, de biztos vagyok benne, hogy mindegyik beruházás az itt élő lakosság javára válik majd, és nagy örömmel fogjuk használni az új létesítményeket.

• Az elmúlt hónapokban kevesebb közfoglalkoztatott segítségével láttuk el mindennapi önkormányzati feladatainkat, mely a munkafolyamatok lassabb elvégzését eredményezte. Szinte minden intézményünkben jelentős feladatokat látnak el, és nagymértékben hozzájárulnak a település működéséhez, fenntartásához. A nyári hónapokban diákok foglalkoztatásához is kaptunk támogatást, kik szintén a közterületeken, az intézményekben és a Strandfürdőn láttak el feladatokat.

• Nagy öröm számunkra, hogy az elmúlt időszakban a hivatalban elhelyezett ötletláda során növekedett a lakossági javaslatok, jelzések száma, melyek az önkormányzati feladatok ellátására irányulnak! Ezekből is látjuk, milyen problémák és nehézségek foglalkoztatják a lakosságot, amiket talán személyesen vagy személyüket felvállalva nem nyilvánítanak ki más módon. Bízom benne, hogy a képviselők szándékának megfelelően, a jövőben is sok konstruktív, előremutató javaslattal leszünk gazdagabbak! Köszönet érte!

Szűcs Lajos
polgármester

Tájékoztató

„A Jászboldogháza helyi értéktára” című 46 oldalas színes kiadvány megvásárolható a Polgármesteri Hivatalban és a helyi Virágüzletben.

Ára: 2000,- Ft.

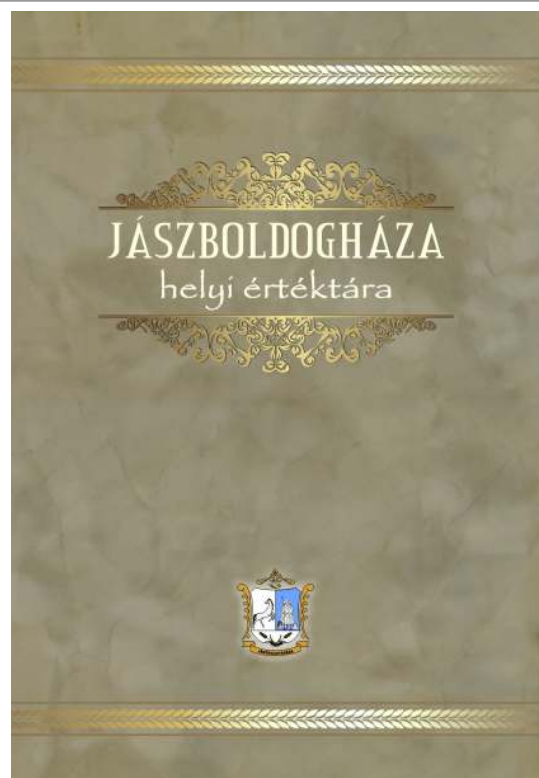
A kiadványt Jászboldogháza Községi Önkormányzata adta ki 2019-ben.

A kiadvány szerzői a Helyi értéktár bizottság tagjai:
Szűcs Gergely, Kobela Margit, Pappné Turóczi Henrietta.

A munkatársak: Besenyi Vendel, Kisádám Péter,
Kispálné Baranyi Aranka, Konkoly Béláné, Papp Izabella,
Szűcs Gergelyné, Zrupkó Ferencné.

Technikai szerkesztő és borítóterv: Gerhát Károly

Fotók: Babinyecz János, Kispálné Baranyi Aranka,
Pappné Turóczi Henrietta, Szűcs Gergelyné, Szűcs Péter

Szűcs Lajos polgármester

Az Egyház hét szentsége

Az Újszövetség szentségeit Krisztus alapította. A hét szentség a keresztény ember életének minden fontos pillanatát és állomását érinti: a szentségek a keresztények hitéletéhez megadják a születést és a növekedést, a gyógyítást és a küldetést. A szentségek tehát egymásra épülnek a következők szerint:

A **keresztény beavatás** szentségei: Keresztség, Bértálás, Oltáriszentség

A **gyógyulás** szentségei: Bűnbánat, Betegek kenete

A **küldetés és közösségi szolgálat** szentségei: Egyházi rend, Házasság

A szentségek látható jelek, amik láthatatlan ajándékot, kegyelmet közvetítenek, általuk megvalósul az Istennel való találkozás. Minden szentség leírható két összetevővel: az *anyaggal*, vagyis a *látható jellel*, valamint a *formával*, vagyis a kiszolgáltató személy által kimondott szavakkal. Például: keresztelekor látható jel a víz, természetfölötti ajándék, hogy Isten gyermeke lesz. Bértálás szentségében látható jel a krizmával való megkenés, kegyelmi ajándék a Szentlélek, hogy Jézus Krisztus lelkes apostolai legyünk.

A szentségek Isten üdvösségszerző kegyelmének közvetítői.

A **KERESZTSÉG** az egész keresztény élet alapja, a lelki élet ajtaja és kapu a többi szentségekhez. A keresztség által megszabadulunk a bűntől, és mint Isten fiai születünk újjá, Krisztus tagjai leszünk, betestesülünk az Egyházba, és részeseivé válunk az Egyház küldetésének.

A keresztség értelme és kegyelme – a szertartás tükrében

a/ A kereszt jele – Krisztus pecsétje. Jelzi, hogy ahhoz tartozunk, aki értünk meghalt, aki drága árat fizetett üdvösségünkért.

b/ Isten igéje – Atyánk szól hozzánk, beszél Önmagáról és rólunk, feltárja az élet és az örök élet útját.

c/ A megkereszteltet megkenik a Katekumenek olajával – Jézus – aki mindhaláláig hű maradt – erőt ad a gonosz elleni küzdelemben.

d/ A keresztség megáldása – A víz az élet és halál, valamint a megtisztulás jelképe.

e/ Keresztségi fogadalom – Ellene mondunk a gonosznak, s megvalljuk a Szentháromság Egy Istenben való hitünket, akinek nevében megkeresztelnek minket.

Az Atya gyermekei, a Fiú testvérei és a Lélek templomai leszünk!

f/ Alámerítés/leöntés – Latin Egyházban e háromszoros leöntést a keresztelő e szavai kísérik: „N., én megkeresztellek téged az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében.

g/ Krizmával való megjelölés – A szentség által Istenhez tartozó, számára lefoglalt személyek leszünk. Kereszténnyé, Krisztus követőivé leszünk.

h/ Fehér ruha – Lelkünk megtisztult a bűntől, s beöltöztünk Krisztusba.

i/ Égő gyertya – Krisztus a világ világossága legyőzte bennünk a bűn sötétségét, s az Ő fényében járva eljuthatunk az örök életre. A gyertya emlékeztet arra is, hogy a hitnek világítania kell ebben a szellemi-lelki sötétségben, árasztania kell a szeretet melegét, ebben a szeretetlenségtől gyakran didergő világban. Órizni és ápolni kell a hitet, mert ha ezt nem tesszük meg, az csak pislákol vagy elalszik!

Forrás: <https://magalaszo.freewb.hu/a-het-szentseg/>

Nagyon nagy ünnep volt egyházközségünk életében,

amikor 2020. augusztus 9-én vasárnap a keresztény közösség tagjainak jelenlétében hat kisgyermek részesült a keresztség szentségében. Taczmán András diakónus örömmel fogadta a szülőket, keresztszülőket, gyerekeket. A keresztelek szertartásán Isten igéjének felolvasása után röviden szólt a szülők felelősségéről gyermekük hitre nevelése, vallásos életre nevelés során. Hangsúlyozta, hogy az édesanya legyen az első hitoktató, aki kereszttetésre, imára tanítja gyermekét! Nagyon fontos a példamutatás, a közös imádkozás és szentmise látogatás, a hiteles keresztény élet! A keresztségben kapott ajándékok hasonlítanak egy maghoz, amelyben minden fontos tápanyag benne van. Viszont szükség van a szülők közreműködésére is ahhoz, hogy ez a mag kicsírázzon, növény váljék belőle, felnövekedjék és megerősödjék. A szülők, keresztszülők erre ígéretet tettek!

Bizalommal kérjük az Urat, hogy segítse ezeket a szülőket, keresztszülőket, hogy hűek legyenek fogadalmukhoz, és imádságos, hívő lelkülettel vezessék gyermeküket a hit fejlődésének útján! Isten kegyelme áradjon a megkereszteltre, hogy az új életre születve igazul és szentül éljenek mindenkor a mi Urunk Jézus Krisztus a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben mindörökkön-örökké! Ámen.

Boldog otthon – A gyermek első iskolája

A gyermek nevelése a családban kezdődik. Ez az első iskolája. Szüleivel, mint oktatóival meg kell tanulnia az egész életében őt vezető leckét; az engedelmesség, a tisztelet és az önuralom leckéjét. Az otthon nevelő befolyása határozott erő a jóra vagy a rosszra. A családi kör olyan, mint egy gyakorlóiskola, ahol felkészítik a gyermekeket kötelességeik végzésére a családban, a társadalomban és a közösségben.

A társadalom jövőjét a ma ifjúsága határozza meg, hogy pedig mivé válnak ezek az ifjak és a gyermekek, az az otthonon múlik. A családi nevelés a legfontosabb. Minden egyéb csak másodlagos. Minden világra jövő kisgyermeket előszóval és jó példával Isten szeretetére kell nevelni. De sajnos a szülők legnagyobb része elhanyagolja az Istentől rájuk bízott munkát, mert nem nevelik és tanítják gyermekeiket értelmük megnyilatkozásától kezdve arra, hogy megismerjék és megszeressék Krisztust. Kedves Szülők! Ne engedjétek meg, hogy az üzleti

gondok, világi szokások, divatos eszmék uralkodó hatalom legyen felettetek anyyira, hogy közben elhanyagoljátok gyermekeitek vallásos nevelését!

A szülők tekintsek magukat Isten eszközeinek, s tanítsák gyermekeiket a vallásos életre, Isten útjainak megőrzésére. A gyermek a szülei példáján látja, hogy jó Istennel élni, a rendszeres imádság, a szentmise fontos része a családi időbeosztásnak. Amikor szülei bocsánatot kérnek egymástól és Istentől, amikor együtt imádkoznak örömben és bajban, amikor látja rajtuk, hogy mélyebben meg akarják ismerni és érteni az életük és Isten dolgaikat, akkor nagy segítséget kap ahhoz, hogy mindez természetes módon az ő életének

is részévé váljék. Így növekednek a hitben! Így gyermekeikben épül a szépre, jóra való fogékonyság, a rend, a helyes viselkedés iránti igény. Ha a szülők Isten parancsai szerint élnek, és szeretetet, bátorítást adnak gyermekeiknek, akkor biztos és örömmel üdvözölt menedékhelyről gondoskodnak gyermekeik számára a világ sok kísértésével szemben.

Szentírásvasárnap – a Biblia napja

A Biblia védőszenntjének és pártfogójának, Szent Jermosnak az ünnepehez, szeptember 30-ához legközelebb eső vasárnapon a katolikus egyház különös figyelmet szentel a Szentírásnak. Ezen a vasárnapon Isten írott üzenetét, a Bibliát ünnepeljük azzal a tudattal: hogy nélküle elképzelhetetlen volna a hitünk világa. Szentírás vasárnapja arra hív, hogy figyeljünk fel újra Isten szavára. <https://regi.katolikus.hu/kepek/2006/nagy/szentirasvasarnap.jpg> Ez az ünnep új keletű a Katolikus Egyházban. A II. Vatikáni Zsinat alkalmával történt először, hogy a világ püspökei a Szent Péter-bazilikában a főhelyre tették, és a tanácskozások középpontjába állították a Bibliát. Ezen a zsinaton a főpapok testülete messzemenően új szellemű határozatot fogadott el a Bibliáról, amely többek között arra szólítja fel a hívőket, hogy rendszeresen olvassák a Szentírást. Olvassuk újra meg újra, s így „rászokunk” majd megismerjük nemcsak a fejünkkel, hanem a szívünkkel is. Ettől is remélhetjük, hogy mindig megújul párbeszédünk Istennel, új élettel telik meg vándorutunk Isten oldalán.

FELIRATKOZÁS HÍRLEVÉLRE

Bárki megkaphatja naponta ingyen az e-evangéliumot e-mailben, ha feliratkozik az alábbi linken a levelezőlistára, <https://www.evangelium365.hu/>. Kérjük, adja meg nevét és e-mail címét, majd kattintson a "Feliratkozás" gombra. Hamarosan kap egy automatikus e-mailt, amelyben meg kell erősíteni a feliratkozást. A következő naptól már kapja is az e-evangéliumot, napi elmélkedéssel.

Rövid hírek

Az első áldozás tervezett ideje: 2020. szeptember 27. vasárnap. A 7.30-kor kezdődő szentmisén 3 tiszta lelkű kisgyermek veszi először magához az Oltáriszentséget. Kedves Boldogházaiak! Az egyházközség képviselőtestületének tagjai szeptemberben felkeresik Önöket. Kérjük, fogadják Öket szeretettel és bizalommal!

Az oldalt szerkesztette: Bóta Mizsei Ilona

TRIANON - 100

Az idei emlékvén kiemelkedő eseménye volt 2020. augusztus 20-án az Összefogás emlékhelyének avatása az Országház előtti téren. Az emlékmű oldalfalán a történelmi Magyarország valamennyi településének neve szerepel egy-egy gránittéglára vésve. Középpontjában örökláng ég a mai Magyarország jelképeként, amit hét hatalmas kötőmb vesz körül, melyek az elszakított területek szimbólumai. A bejáratnál egy idézet Ézsaiás prófétától: „És lesz az igazság műve békesség, és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké.” (32. 17.)

Összetartozás emlékhelye Budapesten (részlet)

Az ünnepségen elhangzott Babits Mihály: Áldás a magyarra című költeménye, amit erre az alkalomra választottunk.

Babits Mihály (1883-1941) több versében megjelenik Trianon fájdalma. Ezt a költeményét 1938-ban írta, amikor a Felvidék déli pereme és Erdély egy része – csaknem kétfélmillió magyarral – ideiglenesen visszatért a magyar nemzet közösségébe. A költő a történelmi igazságosságot látta ebben az eseményben.

Babits Mihály ÁLDÁS A MAGYARRA

Ne mondjátok, hogy a haza nagyobbodik.
A haza, a haza egyenlő volt mindig
ezer év óta már, és mindig az marad,
mert nem darabokból összetákolt darab:
egy test a mi hazánk, eleven valami!
Nem lehet azt csak úgy vagdalni, toldani.
Máskor is hevert már elköltözött tagokkal.
Zsibbadtan alélt a balga erőszakkal.
De mihelyt fölengedt fojtó köteléke,
futni kezdett a vér elapadt érébe.
Visszakapta ami soha el nem vészett.
Nagyobb nem lett avval. Csak egészségesebb.
Lám, igaz jószágunk visszatér kezünkre,
bár a világ minden fegyvere őrizze.
Mert erős a fegyver és nagy hatalmasság,
de leghatalmasabb mégis az igazság.
Útja, mint a Dunánk és csillagok útja:
nincs ember, aki azt torlaszolni tudja.
Él a nagy Isten és semmire meggy kárba,

Magyarok se lettünk pusztulni hiába,
hanem példát adni valamennyi népnek,
mily görbék s biztosak pályái az égnek.
Ebből tudhatod már, mi a magyar dolga,
hogy az erős előtt meg ne hunyászkodna.
Erős igazsággal az erőszak ellen:
így élj, s nem kell félned, veled már az Isten.
Kelnek a zsarnokok, tűnnek a zsarnokok.
Te maradsz, te várhatsz, nagy a te zálogod.
Zsibbad a szabadság, de titkon bizsereg,
és jön az igazság, közelebb, közelebb...

50 éves a Nyugdíjas klub

1970 őszén hónapokig tartó szervezkedés, egyeztetés eredményeként alakult meg a nyugdíjas klub. Sass Elekné, Gömöri István és felesége, édesapám Szörös Vendel, Tóth Antal, Klinkó Sándor, Sass Lajosné és Bajor Istvánné alapító tagként vállalták a közösség építését.

vendéglátást fogadták. Az első ajándék két szem szaloncukor volt, amit piros kartonpapírból készített kis papucsformához erősítettünk. Az ünnepi műsort tagjaink unokái adták. Nem az ajándék, nem a vendéglátás, hanem az együtt-lét, a közösséghez tartozás és a szeretet volt a fő.

Boldogan, hálattal szívvel köszöntöttük egymást, majd együtt mentünk az éjféli misére. Ez volt az első karácsonyunk.

Ezt követően minden nagyobb egyházi és polgári ünnepet együtt töltöttünk. Sok-sok élmény, felejthetetlen színházi előadás, kirándulás jellemezte ezt az időszakot. Egyre bátrabbak lettünk. Ekkor már Jánoshida, Jászapáti, Alattyán, Jászládány testvérklubok meghívásainak is eleget tettünk. Sőt, mi is visszahívtuk őket. Ezek a találkozások igazi lagzis hangulatú multságok voltak. Megvallom, a jó hangulat igazi felelősei a saját zenekarunk tagjai voltak: Kocza Józsi bácsi, Kohári Vendel bácsi, Fózer Vendel bácsi, Besenyi Józsi bácsi, Kovács János és Sass Lajos. Gyönyörű régi nótákat ismertek és játszottak. A jókedvű, jó hangú idősebb hölgytagjaink: Kerekes Marika néni, Móczóné Mancika néni, Bajorné Boriska néni, Sass Mariska, Muhari Ferencné és Szikszainé Irénke énekével nagyon emlékeztetésekre maradtak ezek az összejövetelek.

A klubunk sikerein felbuzdulva Módosné Icuka és Racsné Irénke vezetésével megalakítottuk a 16 személyből álló *Nőklubot*. A Radiátorgyárból nyugdíjba vonult tagokból megszerveztük a fiatalos, temperamentumos *Radiátor Klubot*. Hétfőn délutánonként rendkívül vidám, jó humorú társaságuktól volt hangos a kultúrház.

A három klub jó kapcsolata révén bővültek a lehetőségeink. A termelészövetkezet ingyen, illetve csekély térítés ellenében biztosította a buszt a kirándulásainkhoz, bérletes színházlátogatásainkhoz. Gyakran előfordult, hogy közösen mentünk kirándulni. A fiatalabbakból verbuválódott csapattal eljutottunk külföldre is. Jugoszláviában, Csehszlovákiában, Olaszországban és Ausztriában is jártunk.

Sokat emlegetett és nagy élményt nyújtó emlékek a bogácsi hétvégék. Három-négy napra mentünk, közösen főztünk, és sokat fürödtünk, sétáltunk. Esténként zenekarunkkal igazi nótaesteket rendeztünk. Polgármesterünk, Matók István és kedves felesége, valamint Tóthné Erzsike a férjével igazi házigazdáink voltak. Reggelente frissen főtt kávéval, és kis kupicapalinkát kínálva indítottuk a napot.

Az első falunapot is aktív tagjaink szorgalmának, pályázon nyert anyagi támogatásnak köszönhetően tudtuk megszervezni. Aktívan közreműködött Bakos Árpád és a polgármester úr családjával együtt. Az önkormányzat munkatársainak segítségével egész napos csa-

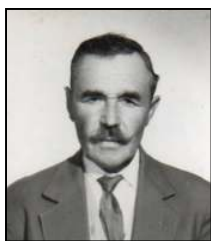
Zámboi Gyuláné

Sass Elekné

Gömöri István, Gömöri Istvánné

Szörös Vendel

Tóth Antal

Klinkó Sándor

Bajor Istvánné

Sass Lajosné

Én tagként és szakmai vezetőként igyekeztem a segítségükre lenni; a programok szervezését, technikai kivitelezését, kapcsolattartást és az állandóságot biztosítottam.

Eleinte csak beszélgetős, kártyázós, tévé-nézős esteket tartottunk minden csütörtök és vasárnap este. Az egymásra figyelés, egymás gondjai iránt érzett jó szándék, segítőkészség meghozta a gyümölcsét. Karácsonykor már 22 meghatódott, csillogó szemű idős magányos ember ült körbe a karácsonyfáskánkat. Máig el nem felejttem azt a meghatódottságot, amivel a frissen főzött mézes teából, pogácsából és aprósüteményekből álló

ládias rendezvényt tartottunk a strandon.

Sok-sok élmény, emlék, közös névnapok, nőnapok, anyák napja – ami mindannyiunknak sokat jelentett. Pénzben nem mérhető az az érték, amit sikerült teremtenünk. A magam nevében köszönetet mondok mindazoknak, akik segítettek a munkámat. Azt kívánom, hogy mindenki éljen egészségben, biztonságban, bol-

dogságban szerető családja körében.

Örömmel, büszkeséggel tölt el az az érzés, hogy hosszú éveken keresztül vezetője, aktív tagja lehettem ennek az értékteremtő közösségnek.

Zámbori Gyuláné

nyugdíjas művelődési ház igazgató, klubvezető

1996-ban Zámboriné Évike nyugdíjaztatását követően, dr. Szedő Józsefné Valika vette át a klub irányítását. Racsné Irénke maradt továbbra is a klub gazdasági vezetője. Én 2000-ben kerültem tagként a csoporthoz, ekkor 22-en voltunk. 2002-ben Matók István polgármester úr javaslatára egyesületté szerveződünk, ekkor már a létszám 43 főre gyarapodott. Megalakult az „Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete” 40 fő alapítótaggal Fózér Tibor vezetésével. Jőmagam a titkári feladatokat látom el jelenleg is. A törvényszéki bejegyzésre 1 évvel később, 2003 márciusában került sor, azóta működünk egyesületként. Mára már taglétszámunk 70 főre gyarapodott. Az eltelt közel 20 évben nagyon sokan léptek be sorainkba, és sajnos nagyon soktól meg is kellett válnunk! 39 halálesetünk volt, 10 fő pedig megszakította tagságát elköltözés vagy betegség miatt.

Egyesületi tevékenységünk több kötelező feladattal is jár. Ilyenek például: előre éves szinten munkatervet és költségvetést kell készíteni, és évente egyszer számat kell adni az elvégzett feladatokról.

2002-ben felvettük a kapcsolatot az „Elszármazottak Baráti Társaságával”, akikkel azóta is nagyon szoros kapcsolatot tartunk. Évente egy alkalommal találkozót szervezünk, ahol vendégül látjuk az egyesület tagjait. Ezen alkalmakkor felkészöntjük mindkét egyesület kerek évfordulós tagjait, és egy szép napot töltünk el együtt.

2006-ban községünkben került megrendezésre a Jász Világtalálkozó. Ez alkalomra összegyűjtöttük a még fellelhető régi használati tárgyakat, eszközöket, és berendeztük a Tájházat, melyet a Jász Múzeum igazgatója, H. Bathó Edit nyitotta meg az ünnepség tiszteletére.

2009-ben községünkben került megrendezésre a „Hármas kerületek aratóversenye”, melynek megrendezéséhez egyesületünk is nagyban hozzájárult, és aratócsapatunk 1. helyezést ért el.

Évente legalább egyszer elmegyünk közösen kirándulni országos nyugdíjas találkozóra, ahol egész napos kapcsolódást biztosítanak. Például: Berekfürdő, Tiszakécske, Cserkeszőlő.

Egyéb kirándulásokra is sort kerítünk évente egyszer. Jártunk már Szarvason, Poroszlón, Szolnokon, ahol volt rá lehetőség, ott hajókázást is beiktattunk.

Testvérkapcsolatot a jánoshidai nyugdíjas klubbal ápolunk. Évente vendégül látjuk őket egy strandpartin, és mi is megyünk hozzájuk szüreti bálra.

Évente részt veszünk a jászok világtalálkozóján is.

A községi rendezvényeken mi is képviseltetjük magunkat, sőt vannak olyanok, ahol rendezőként is részt veszünk. Ilyenek: a Tájháznál tartott Kenyérünnep, A falunap és a Falu karácsonya.

Klubbon belül is tartunk összejöveleteket: pótszilvesztert, névnapok megünneplését, éves taggyűlést és a karácsonyi gyertyagyújtást. Ezek a rendezvények minden alkalommal nagyon jó hangulatban, szinte családiasan telnek el. Rendezvényeinkre minden alkalommal meghívjuk a polgármester urat, aki, úgy érezzük, szívesen eleget is tesz meghívásunknak. A legnagyobb segítséget az egyesület az önkormányzattól kapja. Ilyenek: a teremhasználat és a gépjárművel történő szállítás és anyagi támogatás.

Egyesületünk tagjaitól és kívülállóktól is kapunk segítséget, többnyire természetbeni juttatást (pálinka, bor).

A 2000-es évek végétől felkaroltuk az „Árvalányhaj” néptáncsoportot is. Az Elszármazottak társaságával közösen 3 rend ruhát vásároltunk, melynek nagy részét Baranyiné Marika néni varrt meg a táncosoknak a fellépésekhez. Sajnos ők már nem működnek, szétszéledtek, többségük elköltözött.

2011-ben az egyesületünk tagjaiból énekkar is szerveződött, melynek szakmai vezetője Muhariné Szőke Bernadett volt, segítségével több rendezvényen fellépünk, és úgy éreztük, hogy sikeresek is voltunk. Néhány éve már Kecskésné Antal Anna a szakmai vezetőnk. Ezt követően „Csillagvirág” néven külön egyesületet alkotott az énekkar, melynek elnöke Turócziné Terjéki Erika lett.

Ebben az évben az egyesület mellett klubszinten idősök napközi otthona megnyitására is sor került. E célra a helyiséget az önkormányzat biztosította a gyógyszertári lakásban. A berendezéshez két nyugdíjas tagunk ajánlotta a költözésük kapcsán felszabadult bútorait. Jelenleg heti 1 alkalommal működünk 12-15 fő részvételével. Aki jön, az jól érzi magát. Remélem, az ősz folyamán már egyre többen leszünk! Mindenkit szeretettel várunk!

Évente egyszer Bogácson töltünk 5 napot, most is oda készülünk. Remélem, az idén is olyan jól sikerül majd, mint máskor!

A klub 50 éves évfordulójának megünneplésére szeptember 27-én kerül sor, összekapcsolva az Idősök világnapjával.

Nagyon sok szép élmény, esemény történt az elmúlt időszakban, melyre szívesen emlékezünk. 2002 óta vezetem az egyesület naplóját, melynek fellapozásával látjuk, hogy mi minden történt velünk az eltelt közel 20 év alatt.

Őszintén remélem, sikerült olvasóink számára betekintést nyújtani az egyesületünk életébe.

Továbbra is szeretettel várjuk új tagok belépését a közösségünkbe!

Orczi Imréné egyesületi titkár

Kirándulások

Bogács 2002

Nyugdíjas zenekar

Világtalálkozó 2006

Aratóverseny Kunmadarason 2008

Látogatás Horty-kastélyban 2007

Ünnepeltek 2008

Bajor Istvánéknál Nagykőrösön 2009

Bajor Istvánéknál Nagykőrösön 2009

Falunap 2012

Nyugdíjas találkozó Jánoshidán 2017

Nyugdíjas találkozó Jánoshidán 2017

Ünnepeltek 2018

Kenyérszentelés 2018

Találkozó 2018

Faluszépítők hírei

Államalapításunk és az új kenyér ünnepe...

Sajnos a járvány miatt idén elmaradt az augusztus 20-i ünnepség a Tájháznál, de szívesen gondolunk vissza az elmúlt 8 évre, amikor közösen ünnepeltünk.

Az Ezüstkor Nyugdíjasok Egyesülete és a Faluvédő és Szépítő Egyesület 2012-ben az Önkormányzat támogatásával rendezte meg először az államalapításunk és az új kenyér ünnepét. Azóta minden évben gazdag kulturális programmal, az új kenyér megszegésével, a helyi lakosság apraja és nagyja, valamint vendégszereplők fellépésével, kisbíróval, muzsikával, a falu kemencéjében sült lángossal, helyi kézműves vásárral és sok más meglepetéssel vártuk a tisztelt lakosságot, minden kedves érdeklődőt a Tájházhoz. Támogatóink jóvoltából a jelenlévők gazdag megvendégelésben részesültek, hiszen a lángos és a zsíros kenyér, a szörp és fröccs mellett volt tiszta, finom bor és jófajta pálinka is.

Szinte minden évben több ok is volt az ünneplésre. Örülünk, amikor felépült a falu kemencéje a lakosság anyagi támogatásával, csakúgy amikor térkö került a pajta elé, ami rendezvényeink mindenkori színtere. Öröm volt, amikor elkészült az új kerítés helyi nagylelkű szakemberek segítségével, egyesületünk és támogatóink anyagi felajánlásával, majd több kiállítási tér, helyiség is új burkolatot kapott. Minden munkát az Önkormányzat segítségével, támogatásával történt.

Szeretnénk, ha a közeljövőben a főépület végébe egy falákon álló nyitott terasz, kiülő épülne, és nagyon szeretnénk, ha a Tájház épülete felújításra kerülne. Sajnos az erre a célra benyújtott pályázat eddig még nem nyert.

Kedves Lakosság! Reméljük, a járvány mielőbb elmúlik, és minden visszatér az eredeti kerékvágásba, és újra a megszokott módon ünnepelhetünk úgy, ahogy annak Boldogházán már hagyománya van. Ez alkalommal a korábbi ünnepségek képeiből válogattunk.

Faluszépítők képes hírei

Rózsák a vasútnál lévő parkban

Sor került a vasútállomás előtti körforgalomban lévő rózsák cseréjére. Azért kellett kivenni a régi rózsatöveket, mert az előregedett, vadhajtással teli és igen vegyes virágbeültetés miatt már nehezen kezelhető, és kevésbé rendezett volt a kis tér. A nyár folyamán elültetett konténeres parkrózsákat csakúgy, mint a településünkön pompázó valamennyi rózsát a jászberényi Nagykáta úti kertészetből vásároltuk. A park külső körébe 12 bordó, a belső körbe pedig 6 citromsárga rózsatövet tettünk. A régi rózsák kivételét és a földcserét az Önkormányzat vállalta, köszönjük a nehéz munka elvégzését.

A rózsák ültetését a faluszépítők dolgozó csapata végezte. Igazi családi vállalkozás volt, hiszen gyermekek is segítettek. Ott volt az ültetésnél a nagymama, az anyuka és a gyermek és persze a többi lelkes faluszépítő.

Nagy köszönettel tartozunk egy kedves házaspárnak, Sándor Endréné Bazsó Mariannak és férjének, akik sokat segítenek, vállalták a körforgalom reggelenti locsolását, Endre még azt is megoldotta, hogy közép-ről, lábra erősítve, szórófej segítségével egyenletes locsolást biztosítson a rózsák számára. Köszönjük fáradozásukat. A peronon lévő virágok locsolásáért is köszönettel tartozunk nekik.

EGYESÜLETÜNK ÚJ FÓRUMA

A Faluvédő és Szépítő Egyesület többféle módon igyekszik tájékoztatni a község lakosságát munkájáról, eredményeiről és terveiről. Egy éve indult az egyesület Facebook-oldala, ami folyamatosan megújuló tartalommal, fotókkal ad betekintést tevékenységünkbe. Örömmel látjuk, hogy egyre növekszik a követők száma.

Nemrég blogot indítottunk, ahol az egyesülettel kapcsolatos hosszabb írárok közzétételét tervezzük. A blogban közöljük egyesületünkről a Boldogházi Hírekben megjelent cikkeket – időrendben visszafelé haladva. Úgy gondoljuk, ezek az írárok képet adnak a falu szépítése, a közösségformálás, a hagyományörzés érdekében végzett közös munkánkról és további céljainkról, melyek megvalósítása csak a lakosok és támogatóink segítségével, a község vezetésével és a civil szervezetekkel együttműködve lehet eredményes.

A blog elérhető a Facebook-oldalról, illetve:

<https://faluszepitokjhb.blogspot.com>

Köszönjük mindenkori támogatásukat, és szeretnénk, ha továbbra is figyelemmel kísérnék, segítenék a községért, a közösségért végzett munkánkat. Várjuk hozzászólásaikat, véleményüket, javaslataikat fórumainkon, illetve személyesen is. A Facebook-oldal és a blog létrehozása és működtetése tagtársunk Baranyi-Nagy Betti munkája, amit ezúton is nagyon köszönünk.

Papp Izabella

Egyesületünk festéket vásárolt, és befestettük a Lehel utcai Mária szobor melletti két padot, a Fajtakísérleti néven ismert régi központi iskola előtti padot, és új festést kapott a gyógyszertár előtti két pad is. Mindhárom emlékhely, illetve park része a Települési Értéktárnak. Befestettük az ABC előtti két padot is, hogy ne csak a rózsák legyenek szépek.

Tervezzük a szolgáltatóház előtti két pad festését, és talán másra is sor kerülhet még az idén.

Szép Udvar verseny

Eszes János és családja 2012-ben az elsők között kapta meg a Szép Udvar elismerő kerámia táblát.

Ma is nagyon szép, virágos az udvaruk.

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

Bemutakozó — Nagy Béla

Ez a bemutatkozás is a telefon, a technika segítségével jött össze. Amikor Nagy Bélát felhívtam, írjon magáról, igent mondott, de a gépbe írást nem vállalta. Ismét olyan megoldást választottunk, hogy telefonon keresztül diktáljonba mesélt életéről, melyből ezeket jegyeztem le.

Veliczkyne Koncsik Ilona

Nagy Béla

1949. április 9-én születtem Jászboldogházán. Apukám Nagy József asztalos, anyukám Oláh Ilona varrónő. Ötödik gyerekként születtem, én voltam a legfiatalabb a családban. Elsőként Gyula halt meg 55 évesen, majd Ági 2006-ban, Ilonka 2017-ben. Bátyámmal, Palival élünk még, ő Székesfehérváron, én Isaszegen.

Apukám Kőbányán a Mázsa téren, a malomipari gépgyárban dolgozott, ott volt asztalos. Anyukám kőbányai, a Szilágy utca környékén éltek. Ott született, házasság után is ott éltek, két testvérem is még ott született. A háború alatt apukám haza vitte a családot szüleikhez, a boldogházi tanyára. Itt maradtak, itt dolgoztak, jól ismerték őket a faluban.

Általános iskolába Boldogházán jártam. Menyhárt Jánosné Marika néni volt az osztályfőnököm. Tanítottak még Hajas Magdolna, Petrányi Miklósné, Buschmann Mária.

Huszonketten végeztünk nyolcadikban, 11 fiú és 11 lány. Sajnos a fiúk közül már csak ketten maradtunk Szőrös Ántival. Elmentek Konkoly Béla, Nyitrai Miki, Velkei Sanyi, Gömöri Pista... A lányok közül, úgy tudom, egy halt meg.

Egy osztálytalálkozónk volt, az ötven éves, Szőrös Anti szervezte. Azon ott volt, úgy emlékszem, Buschmann tanárnő is. Jó lenne, ha valaki felvállalná, hogy összehozza a társaságot, hiszen már csak olyan kevesen vagyunk.

Jászapáti jártam gimnáziumba, ott kollégiumban laktam. Ott most már minden évben tartunk osztálytalálkozót. Mindig másnál tartjuk, idén nálunk lesz, én szervezem.

Érettségi után a jászberényi hűtőgépgyárban szerszámkészítő szakmát tanultam, az akkor érettségihez volt kötve. Ebben a szakmában dolgoztam, ezzel kapcsolatos munkákat végeztem. 1973-ig voltam Jászberényben, közben 2 év katonaság következett, ami után még visszamentem a hűtőgépgyárba. Nekem anyukám volt pesti, és a 3 testvérem is már Pesten dolgozott, Ilona férje szölt, hogy a BKV-nál van felvétel, menjek oda. Örültem a lehetőségnek. A Gyömrői úton volt egy 400-500 fős autóbusz üzem, ott szerszámkészítőként dolgoztam, onnan mentem nyugdíjba.

1977-ben nősültem. A feleségem isaszegi. Abban a házban élt a szüleivel, ahol most is élünk. Született két gyermekünk, 1978-ban egy fiú és 1979-ben egy lány. Itt jártak iskolába, utána Pesten tanultak. A lányom Küller főiskolát végzett, fiam a Puskás Tivadar technikumba járt. A lányomnak van egy kislánya, a fiamnak egy kislánya. A nyári szünetben inkább a kisebbik unoka, - a kislány, aki most volt első, - volt nálunk többször, mert a szülők dolgoznak. Akkor van egy kis élet, egyébként olyan csönd van.

A nyugdíjjal nagy szerencsém volt. A BKV-nál volt olyan lehetőség, hogy aki az 57. évét betöltötte, és minimum 38 év munkaviszonya van, korengedménnyel nyugdíjba mehetett. Így 57 évesen eljöhettem 2006. 12. 30-án.

Azóta sem unatkozom, hobbim a barkácsolás. Soha nincs olyan nap, hogy ne kelljen valamit csinálni. ez nem ugyanaz, mint munkába járni. Sokat tudtam a gyerekeknek is segíteni, a lakásfelújításnál festésben, burkolásban. Itthon is megcsináltam magamnak a falszigetelést, a padlásszigetelést. A szigetelés borzalmasan megérte, ha magad csinálod, csak az anyagárba kerül, és nagyon nagy megtakarítást hoz a fűtésben. Én, amit tudok, magam megcsinálom. Nekem ez a természetes. Meg is tudom csinálni, vannak hozzá

eszközeim, és miért ne! Ez volt a példa, ezt hoztam otthonról. Olyan hamar eltelt ez a 14 év!

Feleségem közgazdasági technikumot végzett, majd GYES alatt mérlegképes könyvelői képesítést szerzett. Ő később ment nyugdíjba, 40 éves munkaviszony után. Én az utóbbi időkben különböző tanfolyamokat is elvégeztem. Kitanultam pl. a talpmasszázst.

Kb. 20 éve járok minden héten rendszeresen valamilyen sportra. Aerobikkal kezdtem 2000 körül, ez akkor divat volt. Velünk szemben van egy sportszarnok. Egy ismerősöm beszélt rá, aki elvégezte az aerobik tanfolyamot, hogy menjek. Kezdetben még volt 2-3 fiú, de azok eltűntek, én nem hagytam abba, lányokkal aerobikoztam. Rendkívül jó hatása van. Nekem fizikailag nagyon sokat segített. Mikor az aerobik abba maradt, jártam gerinctornára, taicizni, majd jógára. Még mindig járok jógázni. Jógán azért nem vagyok egyedül férfi, mert fiú tartja.

Sokat fáj a derekam, isiászom is volt, lábam nagyon fáj. Fiatalabb koromban jobban fáj a derekam, mint most. Olyanokat vettem észre, hogy amikor festettem a szoba plafonját, míg korábban a felénél már alig bírtam a karom, úgy meg fájdukt, két év aerobik után semmi fájdalom ugyanazon munkánál!

Ja, még táncra is szoktam járni havi rendszerességgel. Öröm táncnak hívják. Egy ismerős tartja, egy betanult koreográfiára táncolunk. Sajnos ide se jönnek férfiak, pedig ez is nagyon jó. Nem tudom, miért nem értik meg az emberek, milyen fontos a mozgás. Jó lenne változtatni ezen. Én elmondom a barátoknak, de ők sem értik meg.

Hozzám hasonló fiatal ember itt rendszeresen szervez túrákat. A túraklubnak is tagja vagyok. Busszal visznek minket a kiválasztott helyre, és 10-12 km-t gyalogolunk, majd a túra végén ismét busszal jövünk haza. Ez is sokat segített a lábamon. Feleségem is jön néha, ha olyan helyre megyünk, ahol nincs nagy szintkülönbség. Itt is jó érezni a változást, korábban főleg a lefelé menetben fáj a térdem, most már sokkal jobban bírom.

Ezek jutottak eszembe, amit el tudok mesélni magamról. Jól vagyunk. Sajnáljuk, hogy elmaradtak az idei rendezvények. Több éve járunk haza a baráti társaság összejöveteleire, most már a feleségem is tag. Jó találkozni régi barátokkal ismerősökkel. Ezúton is baráti üdvözlétem küldöm a boldogháziaknak.

Nagy Béla

EMLÉKEZZÜNK RÁJUK

A közelmúltban két olyan egyesületi tagunktól búcsúztunk, akik sok éven keresztül támogatták az egyesület munkáját, vettek részt baráti összejöveteinken. Gyerekkorukat itt éltek, szívük mindig haza húzta őket.

Szaszko Sándor (1948. 06. 30. — 2020. 07. 31.)

Sanyi az 57-es számú csíkosi tanyán, 12 évvel nővére után 1948-ban született. Szülei Szaszko Sándor és Bagó Rozália. Általános iskoláját is a Csíkosban végezte 1954-62 között, Görbe Emánuel és felesége, Ilonka néni, majd Császár Béla tanítók keze alatt nevelődött. Élte a szokásos tanynasi gyerek életét, legeltette a jószágokat, rúgta a port a többi társával együtt. Megváltozott a környezet, amikor Jászberénybe került, és forgácsoló esztergályosnak tanult. Ebben a szakmában dolgozott a Hűtőgépgyárban egészen a rendszerváltásig.

Jászberényben alapított családot, de boldogházi lányt választott társnak, Papp Marikát, akivel 47 évet éltek boldog házasságban. Sanyi fiuk 1976-ban, Marika lányuk 1981-ben született. Mindkét gyermek egyetemet végzett, Budapesten élnek és dolgoznak. Nagy boldogság volt, hogy idén megszületett negyedik fiú unokájuk (Sanyinak 3, Marikának 1 fia van).

Amikor kárpótlásban visszakapta a család a földet, ő is váltott. Szülei példáját követve, apósa támogatásával gazdálkodni kezdett. Vérében volt a föld, az állatok szeretete, ezt hozta otthonról, és ehhez érzett elhivatottságot. Kezdetben állattenyésztéssel is foglalkoztak és cukorrépa termesztéssel. Utóbbi években szán-

tóföldi növényeket: búzát, árpát, napraforgót, kukoricát, lucernát termesztettek. Közel 100 hektár földön gazdálkodtak, melynek kis hányada bérlemény. Saját boldogulás mellett fontos volt számára a közösség boldogulása is. Igazi közösségi ember volt. Alapítója volt a Jászberényi Gazdák és Polgárok Körének, melynek több évig alelnöke volt. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara tagjaként is sokat próbált segíteni a jászszági mezőgazdaságban gazdálkodóknak. Társadalmi munkája elismeréseként 2017-ben a Földművelésügyi Minisztérium Arany-

koszorús Gazda díját vehette át, és megkapta az Év Gazdája címet is.

Nehéz elhinni, hogy egy igen aktív, életerős barátunk élete ilyen hirtelen, váratlanul egy szívroham következtében véget ért. Nagyon szerette szülőfaluját, a csíkosi tájat, a régi iskolatársakat, barátokat. Szívügye volt a csíkosi emlékhely megvalósítása, a csíkosi búcsú szervezése. Aktív volt itthon is, és Jászberényben is. Szervezett, dolgozott, irányított. 72 év és egy nagyon gyors halál jutott Neki! Augusztus 7-én több százan kísérték utolsó útjára a Fehértói Temetőben.

Drága Sanyi, köszönjük, hogy ismerhettünk, hogy velünk voltál, hogy barátunknak tudhattunk!

Nyugodj békében, mi szeretettel emlékezünk Rád.

Üveges Lajos (1932. 08. 24. — 2020. 05. 30.)

Boldogháza egyik legismertebb családja volt az Üveges család. Ők építették a ma is álló ún. Üveges házat. Évtizedekig a család itt vendéglőt, kocsmát, szatócslottot üzemeltetett. Az Üveges család legkisebb gyermekeit Ottó Lajosnak keresztelték, az állami anyakönyvbe Lajos Ottóként jegyezték. A családban (és a faluban sokan) Öcsinek hívták. Elemi iskolai bizonyítványát Ottó néven állították ki, későbbi irataiban Lajos szerepelt.

Szolnokon született a Szülésznőképző Intézetben, több évtizedet Budapesten élt, de mindig boldogházinak tartotta magát. Az elemi iskola 4 osztályát 1938-1942 között Boldogházán végezte, Vénusz Mária és Vitérus Endre tanították. Mindig hálával emlékezett rájuk. A jászberényi József Nádor Gimnáziumba (ami később Lehel Vezér Gimnázium) járt 1942-47 között (a háború miatt öt év alatt végezte el a négy osztályt). 1947-től a Szolnoki Állami Közgazdasági Gimnáziumba, illetve középiskolába járt, és ott érettségizett 1951-ben. Az érettségi után Szolnokon könyvelőként a Tatarozó és Építő Vállalatnál kezdett dolgozni, majd az Építőipari

és Közlekedési Műszaki Egyetem közlekedésmérnöki karán közlekedésmérnöki diplomát szerzett. 1957 óta budapesti lakos. A Keleti pályaudvaron, majd a Budapesti MAV Igazgatóságban és később a MÁV Vezérigazgatóságban dolgozott, innen ment nyugdíjba mint közlekedési főfelügyelő. Megszerezte a munkavédelmi szakmérnöki oklevelet is. Nyugdíjazása után mint szakértő, tovább dolgozott.

1962-ben nősült, felesége pár éve hunyt el. Egy fiuk, Attila a SOTE gyógyszerész karán végzett, és mikrobiológia kutatással foglalkozik. Két fiú és lány unokának örvendhetek, akik ma már felnőttek, önálló

életet élnek. Sajnos az utolsó években egészségi állapota megromlott, állandó ápolásra szorult. Nagy beteg is mindig érdekelte, mi híreket hall Boldogházáról. Amíg tudott, boldogan járt a rendezvényekre, ahol találkozhatott régi barátokkal, ismerősökkel.

A járvány miatt sajnos csak kevesen kísérhettük utolsó útjára a Farkasréti temetőbe.

Kedves Lajos! Nyugodj békében, emlékedet sokan, sokáig megőrizzük.

Veliczkyne Koncsik Ilona

50 ÉVES AZ ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉPÜLETE

Iskolánk életében szívet melengető évforduló a mostani, hiszen 50 évvel ezelőtt várakozással telve, örömmel vették birtokba a diákok az új, korszerű, színvonalas oktatási lehetőséget nyújtó intézményt.

A tanévkezdés izgalmas, ünnepi hangulatában tekintsünk most vissza, és gondoljunk arra: „aki iskolát épít, nem csak épületet épít, hanem a jövőbe investál, felelősséget vállalva a következő generációért...”

Az emlékezésben felidézzük Nagy Andrásnak, a község akkori tanácselnökének a 25 éves évfordulóra írt gondolatait, és Szűcs Lajos polgármester úr kedves szavaival köszöntjük az 50 éves iskolát.

EMLÉKEZÉS

Elmaradt ünnepi megnyitó helyett...

*„Te kedves udvar, meghitt, régi teremek,
Te ötvenéves drága iskola,
Ma minden régi híved újra gyermek,
S köszönt mint kisdíákok friss sora,
Ma összegyűlünk e szelíd szigetre,
Melynek vihar nem ronthatja falát,
Ma összebújunk szépen a szívedre,
Mint anyja szívére a kis család.”*

Tóth Árpád: Köszöntő

25 év nagy idő. Ennyi év alatt felnő egy nemzedék, sok minden megváltozik körülöttünk. Nem könnyű a visszaemlékezés sem 25-30 év távlatából. Mégis - ennyi év elteltével is - sok kérdés vetődik fel az iskola építésével kapcsolatban.

- Mi tette szükségessé egy új iskola építését?
- Hogy tudta ez a kisközség azt a nagy beruházást akkor megvalósítani?
- Honnan kapott a község erkölcsi, anyagi támogatást?
- Az iskola gyorsan épült, a pedagógusok, a község lakossága hogyan támogatta az új iskola építésének ügyét?
- A megépült, akkor modern, korszerű iskola építésének befejezésekor miért nem volt ünnepélyes átadás?

A község területe 1946. július 1-ig Jászberény városhoz tartozó tanyavilág volt a maga 730 tanyájával és a becslés szerinti 2400 fős lakosságával. A község területén öt elhanyagolt állapotban lévő tanyai iskola működött.

Az első tanyai iskola *Alsóboldogházán* épült a XIX. század végén. Jászberény város építtette, ezért nevezték városi iskolának. A többi, vályogból készült tanyai iskola 1900-1907 között épült, *boldogházi, tápiói, sós-hidai, csíkosi* iskola volt a nevük. A tanyai iskola egy-egy tanyakörzet központja volt. Ide építettek a tanyai emberek társadalmi összefogással, szinte minden iskola mellé egy gazdakört, a legtöbb esetben keresztet, harangot. Ezekbe a gazdakörökbe jártak az emberek tél-időben imádkozni, beszélgetni, kártyázni, a fiatalok táncolni. Később ezekbe a gazdakörökbe került az akkori Földművelésügyi Minisztérium vándor kiskönyv-

tára. Ezeket a könyveket kölcsönözték, s egy idő elteltével vitték a másik gazdakörbe. A tanyai iskolában a nevelőknek hat osztály tanítása mellett még el kellett látni a levante oktatást, a kántorizálást. Működtek színjátszó csoportok, ezek még járási, megyei versenyekre is eljutottak. Ezeket is a tanyai nevelők szervezték, tartották. Mindezek mellett járulatleveleket írtak, kezeltek, irányítottak egy-egy vásárba. Tanácsokat adtak, sok esetben végrendeletet, beadványokat, kérelmeket írtak. A tanyai iskolákat egy tanteremmel, pedagóguslakással és melléképülettel építették. Abban az időben 6 elemi kellett a tanulóknak elvégezni. Egy-egy iskolában a hat osztály egy tanteremben tanulhatott egy tanító vezetésével. A hat osztály mellett a két évig tartó ismétlő iskola is ebben az egy tanteremben egy nevelő felügyelete alatt működött. Igaz, legtöbbször az „ismétlő” tanulás az iskolakertben való munkával telt el. Így például ásás, kapálás, a fák gondozása vagy éppen az iskolaudvar takarítása és szénhordás, favágás volt a tanulók feladata. Ez a tanyai iskolai oktatás éreztette is a hatását, mert abban az időben évenként csak 4-5 gyereknek volt lehetősége polgári iskolában vagy gimnáziumban továbbtanulni.

A község önállóvá válása után főleg a mezőgazdaság átszervezése és az 1963. évi nagy árvíz utáni helyzet hozott nagy változásokat. A tanyai lakosság elkezdett a községbe és a szomszédos községekbe beköltözni. A tanyavilág megszűnésével a tanyai iskolák is szinte teljesen elnéptelenedtek. Először a sós-hidai, majd az alsóboldogházi, csíkosi és végül a tápiói iskola szűnt meg.

1962-ben épült a belterületen a Kossuth Lajos utcában a kéttantermes, pedagóguslakásos iskola. Ez a gyors betelepedés következtében a problémákat nem oldotta meg. A belterületi négy tanteremben a nyolc osztály tanítása óriási problémákat, nagy fáradságot és gondot jelentett a nevelőtestületnek. Csak összevont osztályokban tudták az oktatási munkát végezni. Így ismét felvetődött egy új iskola építésének szükségessége. Az egyéb létesítmények építése a községre nagyon nagy terheket rótt. Ekkor épült a 174 férőhelyes mozi, az artézi kút, a vízmű, a strand, villany, járda, és sok-sok más építkezés is folyt. A négytantermes iskola építési terve elkészült, de az építkezésre pénz nem volt.

Előbb a községnek tartalékolni kellett a forintokat. 1969-ben következett a nagy lehetőség. A Boldogházára telepített Országos Mezőgazdasági Fajtakísérleti Telep szükségessé tette egy központ építését. Ekkor a Fajtakísérleti Intézet bejelentette, hogy örömmel megvásárolná a Rákóczi úti kéttantermes iskolát annyiért, amennyire az ingatlanközvetítővel fel tudjuk értékelteni. Ez 640.000 Ft volt — így az iskola épülete elkel. Ez az összeg megadta a lökést az építkezés gyors elkezdéséhez. Sikerült nagyobb erkölcsi és anyagi támogatást kikönyörögni a Megyei és a Járási Tanácstól is. A Községi Tanács erőfeszítésével a tervezett négytantermes iskola építése 1969-ben megkezdődhetett. A gyors ütemben épülő iskola 1970-ben elkészült, igaz, egy kis módosítással 6 tantermesre sikerült, amit a mellékhelyiségek, pedagóguslakás, igazgatói iroda és a tanári szobák egészítettek ki. A szakipari munkák még nem fejeződtek be, de a szülők, pedagógusok, nagyobb tanulók társadalmi munkában már takarítottak, ablakot tisztítottak, rendezték az udvart. Ez is azt igazolta, hogy a szülők, nevelők, tanulók egyaránt nagy örömmel fogadták az új iskola megépítését.

Az iskolaudvar rendezése

Ahogy közeledett az építkezés befejezése, a nevelők irányításával a tanuló osztályok nagy örömmel már át is lopakodtak, átköltöztek az új iskolába. Tehát a tantermeket nem egyidőben foglalták el a diákok. A nevelők az egyik iskolában leadott óra után mentek a másik vagy már a harmadik iskolába tanítani. Amikor az új iskolát teljesen birtokba vették, megoldódott az oktatás sokéves problémája, minden osztály külön tanteremben, már jobb körülmények között folytathatta színvonalasabb, zavarmentes tanulmányait.

Az építkezés óta eltelt 25 év, de még most is sokan kérdezik, hogy miért nem volt az új iskolának

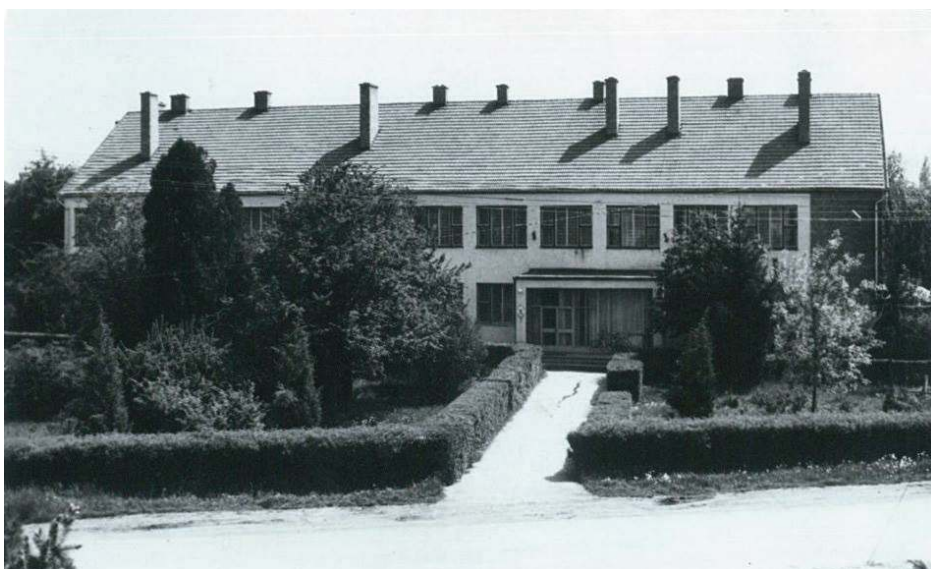
Az emelvény építése

ünnepélyes átadása, illetve birtokba vétele. A válasz nagyon egyszerű: a község akkori vezetése a sok építkezés közepette nem is nagyon tudott időt szakítani arra, hogy iskolaátadási ünnepséget rendezzen. A másik ok, hogy furcsa lett volna olyan iskolát átadni ünnepélyesen, ahol már két hónapja folyik a tanítás.

Az iskola 25 év elteltével is jól szolgálja a színvonalas oktató-nevelő munkát. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a végzős 8. osztályos tanulók felsőbb iskolákban tanulnak tovább, és az általános iskolai tanulmányaikkal becsületesen megállják a helyüket. A már 25 éves iskola most is tiszta, megbecsült állapotban szolgálja az oktatási célkitűzések megvalósítását, a nevelés eredményességét. Eredményei jól tükrözik, hogy nem volt hiábavaló a község vezetőinek, lakosságának, a nevelőtestületnek és az akkori diákoknak fáradságot nem kímélő munkája és az Aranykalász Tsz akkori vezetőségének és tagságának támogatása.

Jóleső érzés egy ilyen jól megbecsült, megóvott létesítmény fennállásának 25 éves évfordulóját ünnepelni!

Nagy András
a község akkori tanácselnöke
(Évek könyve 1996)

Alma mater

A tápláló, jóságos anya. Iskolákat, tanintézeteket szoktak így nevezni.

Ha ezt a kifejezést halljuk, nagyon sokan a helyi általános iskola jut róla eszünkbe. Ez volt az első, és talán sokunknak a legszebb emlékeket őrző iskolánk. Másképp gondolunk és viszonyulunk hozzá, mint a többihez, mert ez volt az alapja a többinek is. Ez volt az első iskolai lépcsőfok az életünkben, amit 8 év alatt lehetett megmászni.

Ma már tudjuk, hogy gyermekként az ember másként éli meg az iskolás éveket, másként viszonyul a könyvhöz, táskához. Van, akinek a fizika, történelem, matematika vagy épp a testnevelésóra jut rögtön eszébe az iskolára gondolva, jó vagy rossz élmények, melyek ma már felnőtt fejjel régi szép emlékekké értek.

Az elmúlt években a falu szorgalmas civil szervezeteinek köszönhetően nagyon sok rendezvényen és kiadványban szerepeltek a tanyasi iskolák, a hozzájuk fűződő érzelmek és kapcsolatok. Talán ezért is hihetetlen, hogy a Kossuth Lajos utca sarkán 1970-ben épült új iskola is 50 éves ebben az évben. Már fél évszázada annak, hogy ez az intézmény biztosítja az alapot az ide

születőknek. Sőt, 13 éve nem csak a helyi, hanem a szomszédos települések gyermekei is szép számmal járnak hozzánk, így az iskola létszáma az elmúlt két évtizedben inkább emelkedő tendenciát mutatott.

Nagy öröm számomra, hogy ezen a kerek évfordulón ma elmondhatjuk, az iskola rendben van, az épületeket felújítottuk, a környezete szép, rendezett, melyet a jelenlegi állami fenntartóval folyamatosan csinosítgatunk. Az épületek mellett persze fontos a tartalom is, mely próbál szintén lépést tartani a változó világunkkal. Idén ősztől ismét bővült a tanári létszám, mely a szakos ellátás javítását eredményezi. Úgy gondolom, az iskola ma is, mint régen, meghatározó szerepű intézménye a településnek. Bizonyosan ezt is figyelembe vette az a több mint 50 fiatal házaspár, akik az elmúlt 5 évben telepedtek le, és alapítottak családot Jászboldogházán.

Isten éltesse az ISKOLÁT! Tegyük érte együtt, amivel tudunk – együttműködéssel, támogatással, akár egy jó szóval –, hogy ez még sokáig így maradjon!

*Szűcs Lajos
polgármester*

Átadó ünnepség az iskola udvarán

Az új sportpálya

A felújított iskola épülete

Emléktöredékek ...

Az utóbbi időben úgy hozta a sors, hogy gyakran járok haza Boldogházára. Minden alkalommal az iskola előtt megyek el, és ilyenkor előjönnek a régi emlékek a tanárainkról, az osztálytársakról, akik közül sajnos már sokan nincsenek közöttünk.

Nagyon nagy szívfájdalmam, hogy osztálytalálkozónk sajnos soha nem volt, pedig olyan jó volna látni, ki hogyan változott, meghallgatni, kit hová sodort az élet.

A legtöbb osztálytársammal azóta sem találkoztam, pedig már közel 50 év telt el a ballagásunk óta.

Bazsó Ernő tanár úr volt az osztályfőnökünk, felesége, Erzsike néni, Szalókiné, Gremanné, Menyhártné Mária néni tanítottak bennünket.

Szép emlékek a kirándulások, táborozások is.

Minden évben táboroztunk, ahová tanáraink közül is többen elkísértek minket. Mária néni egy csereüdülés kapcsán még az akkori NDK-ba is velünk jött, és mint egy tyúkanyó, vigyázott ránk. A táborokba a szülői munkaközösség tagjai, anyukám, Kocsisné Terike néni is velünk jöttek, szakácskodtak, felügyeltek ránk.

Összességében nagyon szép és kellemes

emlékeket őrzök az iskolás éveimről.

Osztályfőnökömnek, Bazsó Ernő tanár úrnak ez úton is jó egészséget, hosszú, boldog életet kívánok!

*Szórád Izabella
/Budapest/*

Nemrégiben kaptam egy meglepetés-képet Lőrikné Berkó Zsuzsától, a jászboldogházi Általános Iskola igazgatóhelyettesétől. Zsuzsi osztálytársam volt a gimnáziumban. A felvétel 1973-ban készült, a Petőfi Sándor Szavalóverseny résztvevői és zsűritagjai vannak rajta, és a most 50 éves új iskola előtt állunk.

Hihetetlen! Nézttem, nézttem a fotót, és tengeri szép és még szebb emlék jutott eszembe általános iskolás koromból. Már csak ez a szavalóverseny is! Úgy emlékszem,

hogy Nagy Mária (Rácz Béláné) nyerte meg a versenyt, és én lettem a 2. A nép nevében című verssel. Azóta is kedvelem a verseket. Az irodalom, sőt az írogatás megszerettetésében nagy része volt Menyhárt Jánosnének, aki osztályfőnökünk és magyartanárunk volt felső tagozatban. Mindig gondos, türelmes, gyermekszerető, jól felkészült pedagógus volt. Szeretettel emlékszem rá ma is, de minden akkori nevelőmre tisztelettel gondolok vissza. Sok érdekes programot szerveztek nekünk, amelyeken vidáman, aktívan, örömmel vettünk részt. Néhány esemény lebonyolításában, szervezésében a szülők is segítettek. Bálokra süteményt sütöttek, szörpöket készítettek és árultak, vagy éppen takarítottak, dolgoztak azért is, hogy az új iskola minél hamarabb elkészüljön.

Az első sorokban említett képen én a ballagási ruhámban fényképezkedtem, amit Baranyi Sándorné Erki Mária néni varrt. A hajam „belvárosira” van vágva, anyu vágta!! Testvérem, Mária útmutatásai alapján készült. Ő hozta a mintát Jászberényből a gimnáziumból. Így gyűrűzött be a divat a mi kis falunkba is!!

A ballagás, a ballagási vacsora, a buli, a szerenádozás akkor is szép, várva várt esemény volt az életünkben, de utólag is kedves emlék marad a szívemben.

Ám, mint minden hasonló korosztályt, minket sem csak a szorgalmas tanulás érdekelt. A hétköznapiakat, ünnepnapokat átszötte a diákszerelem is. A fiúk iskola után hazavitték bennünket biciklivel vagy – divat és nemes gesztus volt – hazakísértek bennünket az iskolából, és vitték a táskánkat. Útközben beszélgettünk, nevetgeltünk. Hétvégén még a helyi moziba is elengedtek minket a szüleink, mert pártolták a barátságok alakulását.

Érdekes, hogy általános iskolás koromból csak szép emlékeim vannak. Nem azért, mert „öreg” vagyok, hanem azért, mert én szerettem az iskolát, a nevelőimet, és ők is becsülték engem, és nem csak engem, hanem diáktársaimat is. A tisztelet kölcsönös volt.

Később – a gimnázium elvégzése után – képesítés nélküli nevelőként dolgoztam az óvodában. Az intézmény jogilag az iskolához tartozott, így megbeszélésre, továbbképzésre, ünnepi megemlékezésre átjártunk az iskolába.

A boldogházi általános iskolásokat szeretettel várták a környék középiskolái, mert jól képzettek és jól neveltek voltak. Természetesen mi is.

A jó ötletek megvalósításának, a közösségért végzett munkának elengedhetetlen volt az iskola közössége, fenntartója.

Felnőttként úgy gondolom, hogy ezt a szép és hasznos hagyományt még a csikosi és tápiói iskolákból kaptuk örökölni, és azóta is őrizzük a régi iskolák szellemiségét, hogy tovább formálva elődeink erőfeszítéseit, munkáját, jó és követendő példa legyen a jövő nemzedékének.

*Nagyné Dalmadi Teodóra
/Tárnok/*

Óvodai ballagás 2020

Az idei évben, mint minden más óvodában, Jászboldogházán is kicsit rendhagyó módon zajlott le a ballagás a Mesevár Óvodában. Az ünnepségen csak a ballagó gyerekek, szülei és testvéreik vehettek részt. Ez azonban nem befolyásolta a gyermekek jó kedvét, melylyel elbúcsúztak szeretett óvodájuktól. Énekszóval és versekkel készültek e jeles nap alkalmából.

Az ilyenkor szokásos módon búcsút vettek az óvodától, az óvó néniktől, a dajka néniktől, az ott maradó volt ovis társaiktól, mindazoktól, akikkel együtt játszottak az itt eltöltött évek alatt. A búcsúzás meghatározó érzésekkel teli pillanatai voltak ezek. Most már tárt karokkal várja őket az iskola. Az óvodás évek alatt sokat bizonyították szorgalmukat, sokat készültek az ünnepekre, jeles napokra, eseményekre. Megmutatták, hogy talpraesett, okos, bátor óvodások.

Tarisznyájukat az útravaló kis apróságokon túl, képzeletben megtöltötte a sok-sok élmény, a kirándulások, a gyermeknapok, a szülőkkel közös programok.

Kívánjuk, hogy megannyi öröm és siker érje az elballagott gyerekeket az iskolában, mint az óvodás évek alatt.

Kívánjuk, hogy vigyétek magatokkal a szép emlényeket, vidámságot, melyben az óvodában éltetek. Vigyétek magatokkal a szorgalmat, amellyel az iskolában sok-sok piros pontot, jó jegyet gyűjthettek. Vigyétek magatokkal a figyelmet, amellyel a

Foto: Babinyecz J.

tanító néni megtanított írni, olvasni benneteket. Vigyétek magatokkal a szófogadást, amellyel mindig örömet szereztek szüleiteknek. És vigyétek magatokkal a szeretetet, amellyel boldogabbá válik az élet körülöttek.

A búcsúzó gyermekek életében e napon egy fontos korszak zárult le, mely egyben egy nagy

lépés a nagybetűs élet következő korszakába. Az önfeledt játékot, szórakozást és nem utolsósorban a déli pihenőt felváltja a betűk és számok érdekes világa, melyet már nagyon izgatottan várnak a leendő első osztályosok.

Nemcsak a ballagó gyermekek búcsúztak aznap az óvodától, hanem Duruczné Makó Ildikó is, aki kisebb megszakításokkal, de éveken át lelkes, segítőkész és példamutató tagja volt közösségünknek. Három gyermekes édesanyaként legkisebbik gyermekével, Mátékával búcsúztak el az óvodától, amely okán az alábbi gondolatokat osztja meg velünk:

„Kedves óvó nénik, dajka nénik, szeretnénk megköszönni azt a sok munkát, odaadást, hátsimizést, bújást, ölelést, amit az elmúlt 16 év alatt kisebb-nagyobb megszakításokkal a három gyermekünk kaphatott Tőletek.

Voltak persze sírós reggelek is, de mindig meg tudtátok őket vigasztalni, és egy perc múlva, már szaladtak is játszani. Emlékszem, amikor Dávidot vittem először oviba, a szívem szakadt meg, amikor ott hagytam. Sze-

rintem engem jobban megviselt az elválás, mint őt. Kristófnál és Máténál, már nem érintett meg ilyen mélyen, hiszen jó helyen tudhattam őket, ahol sok és érdekes játékos tanulás várja őket.

Ennyi év távlatában olyan jó látni, hogy mennyit fejlődött az óvodánk kívül és belül! A bejáratnál jó volt találkozni mindig az évszaknak megfelelően felöltöztetett fűcskával, a csoportszobákban a változatos termés díszekkel, ünnepi szimbólumokkal. Nagy lelkesedéssel mesélték a zöldséges kertben történt aktuális betakarításokat, virágültetéseket, később már a komposztálást is. Nem is beszélve a sétákról, amelyek a bárányokhoz, nyuszikhoz, libákhoz, kacsákhoz, gesztenyefákhoz, stb. vezettek. A közös hulladékgyűjtés, zsíros kenyér partik, mikuláscsomag összeállítás, karácsonyi süti árusítás, farsangi ünnepek, megható anyák napják, családi vetélkedős gyereknapok nem csak a gyermekeinknek emlékeztetések, hanem számunkra is örök emlékek maradnak!!! De a legjobb akkor volt, amikor elfogadtátok meghívásunkat, és egy-egy délelőtti sétát egybekötöttetek családlátogatással. Ezeket az alkalmakat teljes lázban várták a gyermekeink, mert a halaktól a kis teknősig, a kiscicáktól a nagykutyáig közösen játszhattak, az udvar pedig gyermekzsivajtól lett hangos.

A ballagást követően megszakad egy kicsit a mindennapi találkozás, de tudom, hogy mint óvó nénik, dajka nénik, ti is nyomon követitek „gyermekeiteket”, mint pótyanyukák, és büszkék vagytok rájuk, bárhová is sodorja őket az élet, hiszen sorsuk könyvében ti is írtatok jó néhány lapot!”

„Ne sikeres ember próbálj lenni, hanem értékes!” (Albert Einstein)

Durucz né Makó Ildikó

Ildikó tapasztalatával, segítőkészségével és anyai gondoskodásával, mondhatom, hogy mindannyiunk előtt példaként szolgált. Köszönjük szépen, Ildikó, az éven át tartó lelkiismeretes munkádat!

Köszönjük szépen az óvó néniknek és dajka néniknek, hogy óvták, vigyázták, tanították, nevelték gyermekeinket. Munkájukat a szülői munkaközösség egy-egy japán fűzfával köszönte meg, és arra kértük őket, hogy úgy óvják, neveljék ezeket a fákat is, mint ahogyan a gyermekeinket nevelték, és miközben gondozzák őket, jussanak eszükbe a 2020. évben elballagott óvodások.

Koczáné dr. Fehérvári Mária

Nyárbúcsúzó, őszi évindító a Mesevárban

Idén szeptemberben 15 kisgyermektől búcsúztunk, akik nagy várakozással és izgalommal készültek az iskolára. Nagyon jó tanévkezdést, szorgalmat, figyelmet, kitaratást kívánunk nekik. Sok szép élményben legyen részüik az iskolában, érezzék nagyon jól magukat az első osztályban!

Helyüket átadták az új apróságoknak, akik augusztus utolsó hetében már ismerkedtek az óvodával, óvó nénikkel. Idén ősszel 14 új kisgyermeket fogadunk, és a jövő év elején még 3-an kezdik az óvodát. Gyermeklétszámunk folyamatosan emelkedik, januártól a beíratott létszám alapján 56 fő lesz a két csoportban.

Az idei év több szempontból is eltért a megszokottól. Sajnos a kialakult veszélyhelyzet miatt 2020. 03. 16-tól 05. 25-ig ügyeleti rendszerben működött óvodánk. A szülők megértették, hogy a koronavírus veszélye miatt javasolt a közösség elkerülése. Otthon voltak a gyermekek. Köszönjük a szülők kitartását, a helyzethez való türelmes hozzáállást. Május második hetétől néhányan már igénybe vették az ügyeletet.

A 2020. május 20-án kihirdetett, az óvodák és bölcsődék újranyitására, valamint a nyári táborok megszerzéséről szóló 215/2020. (V. 20.) Korm. rendelet értelmében május 25-től visszatértünk a normál működési rendbe. A gyermekek boldogan jöttek az óvodába. A szülőknek lehetőségük volt arra, hogy a nyár folyamán óvintézkedésből vagy az előző évekhez hasonlóan nyári szünidőn otthon maradjanak a gyermekek. Ezzel a lehetőséggel sokan éltek. Az óvodát igénylő szülők gyermekeit a járványügyi óvintézkedések betartásával egész nyáron fogadtuk, a két hét takarítási és karbantartási időszak kivételével.

Közben júniusban elkezdődtek a Mini bölcsőde kialakításának munkálatai. Ezek a munkálatok jelentősen érintik az óvoda működését, hiszen a harmadik csoportszoba, amit tornaszobának használtunk, az iroda, a raktárunk, a felnőtt mosdó-öltöző és teakonyha az építési területen van. Ezekből a helyiségekből úgy kellett kipakolni, bútorokat, eszközöket áthelyezni, hogy az óvodás gyermekeket fogadni tudjuk, minden eszköz elérhető legyen, az óvodai ellátást biztosítani tudjuk. Ezeket a helyiségeket felújítva csak a munkálatok befejezése után tudjuk újból használatba venni, kivéve a tornaszobát, mert ott kerül kialakításra a bölcsődei csoportszoba. Az óvodás gyermekek részére az ebédlő feletti tetőtérben, az új közösségi tér felében kapott helyet a tornaszoba, amit néhány alkalommal már használatba is vettünk.

A mini bölcsőde kialakításával járó munkálatok zajától hangos volt óvodánk a nyár folyamán. A légkalapács és egyéb gépek zaját és a mellé társuló forró nyári napokat kitartással, türelemmel viseltük. Megpróbáltuk a délelőtti órákban minél többféle játéktevékenységgel, mozgásfejlesztő eszközzel, vizuális tevékenységgel színesíteni. Elmentünk a játszótérre, foci pályára, és két alkalommal kivittük a gyermekeket a strandra is. Köszönjük szépen a strand vezetőjének, Szöllősi Péternek a szervezést, hogy azokon a délelőtti órákban csak mi vehettük birtokba a gyermekmedencét.

A nyár egyik fontos eseménye a nagycsoportosok búcsúzó ünnepe volt. A veszélyhelyzet feloldása után, a szükséges óvintézkedések betartása mellett szűk körben, de méltó módon ünnepeltük a búcsúzó nagycsoportos gyermekeket.

A Községi Önkormányzat jóvoltából az „UNICEF Gyerekbarát Település” pályázati forrás keretéből óvodánk is részesült. Ebből került megvásárlásra az ebédlő feletti közösségi térben kialakításra került tornaszoba laminált padló burkolata, a sportszerek tárolására alkalmas polcok, tárolók, egy nagyméretű bukfenc szőnyeg, 2 db gyermekasztal, 2 db tornapad és az udvaron levő babakházba nyári játék konyha kialakítása, ahol örömmel „főzicskélnek” a gyerekek.

A BMSK Sport Közhasznú Nonprofit Kft. jóvoltából térítésmentesen az „Ovis labdaprogram” keretében labda egységcsomagot, sportszereket kaptunk, amit az udvari játék során már a nyáron használatba vettünk.

A szülők minden évben áldozatos munkával megszervezik a hulladékgyűjtést, aminek bevételét a gyermekekre fordítják. A tavalyi év őszén összegyűjtött hulladék árából kétüléses rugóshintát vásároltak, amit hamarosan birtokba vehetnek a kis óvodások.

A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány támogatására minden évben számíthatunk. A 2019/2020. nevelési évben a télapó puttönyába került játékokon és 4 db táblagépen kívül szeptemberben egy zsindelytetős filagóriát is kapunk, amit többféle tevékenységre is hasznosítani tudunk.

A 2020/2021-es nevelési évben is tervezzük, hogy a nevelőmunkánk során gondot fordítunk arra, hogy gyermekeink megismerjék, becsüeljék a szűkebb és ta-

gabb környezetüket, a szülőföldhöz és családhoz való kötődést, hogy rá tudjanak csodálkozni a természetben és emberi környezetben megmutatkozó jóra és szépre, mindazok megbecsülésére. Fontosnak tartjuk az élményszerző sétákat, kihasználva a településünk adta lehetőségeket, a népszokások, népi hagyományok felidézését a jeles napokhoz kapcsolódóan. Zöld óvodaként a környezetvédelem fontosságát közvetítjük a családok felé, akik szívesen működnek velünk együtt, segítik munkánkat. Továbbra is nagy hangsúlyt fektetünk a gyermekek anyanyelvi nevelésére, mozgásfejlesztésére, a környezettudatosságra és egészséges táplálkozásra. A konyhán biztosított a változatos és egészséges étel, sok új ízzel ismerkednek meg a gyermekek, minden délelőtt van friss gyümölcs vagy zöldségféle étkezők között.

A nevelési év folyamán az egyéb ünnepeink is kiemelkednek a mindennapi életünkből, az ünnep jellegének megfelelően készülünk rá.

Gyermekeinknek lehetőségük nyílik hitoktatásra, néptáncra, játékos angol tanulásra, gyermek labdarúgásra valamint a kézműves tehetségműhelyünkben való kreatív munkálkodásra. A gyermekek felzárkóztatását különböző fejlesztő foglalkozásokkal segítjük, melyben gyógypedagógusok segítik munkánkat.

A szülők betekintheznek óvodánk életébe, és aktív részesei lehetnek programjainknak. Törekszünk a jó kapcsolat ápolására. Kérjük, bízzanak bennünk, legyünk partnerek, együttműködők a nevelésben a gyermekek érdekében. A figyelem, türelem, összefogás és a következetes nevelés meghozza a gyümölcsét. Reméljük, az új vírus nem szól közbe, és a kitűzött céljainkat, programjainkat meg tudjuk valósítani.

Mindenkinek nagyon jó egészséget kívánok!

Sósné Baráth Erika
óvodavezető

A Mesevár Óvoda Szülői Közössége

2020. 07. 11-én hulladékgyűjtést szervezett.

Nagyon szépen köszönjük a község lakosságának a felajánlott hulladékot.

A gyűjtésben, válogatásban, pakolásban részt vevő szülőknek az önzetlen segítő munkát!

Az óvoda szülői szervezetének vezetői és az óvoda dolgozói

Köszöntő – 2020

A Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskolában 169 tanuló kezdi meg a tanévet. 28 első osztályos tanuló számára kezdődnek a tanulóshétköznapiak, Tóthné Simon Anika tanító néni várja őket nagy szeretettel. A végzős, ballagó osztály 17 fővel indítja az évet, melynek osztályfőnöke Vajda Emese.

Új kolléganő érkezett intézményünkbe, Kemenesi Anita Rita személyében a jászberényi Nagyboldogasszony Kéttannyelvű Katolikus Általános Iskolából, aki az angol tanítás mellett az intézmény iskolakönyvtári feladatait látja el ettől a tanévtől.

Az előző tanév márciusától pedagógiai asszisztensként csatlakozott intézményünkhöz teljes állásban Csinger Rozália, aki az elsős és másodikos tanítók munkáját segíti elsősorban a délelőtti tanítási időben, illetve délután napközis tevékenységet végez.

Az idei járványhelyzet következtében március 16. óta digitális, tantermen kívüli oktatással pótoltuk a hagyományos iskolai oktatást. A kezdeti nehézségektől eltekintve, úgy gondolom munkatársaim mindent megtettek a tananyagok megfelelő mennyiségű és minőségű továbbítására, és köszönetemet kell kifejeznem a gyerekek és szülők felé, hogy sikerült teljesíteni az elvárt követelményeket. Vannak azonban tanulók (6 fő), akik elhanyagolták a tanulást ebben az időszakban. Közülük öt fő évméltés-

re bocsátottunk és egy főnek javítóvizsgát kellett tennie.

Megújult iskolánk környezete

Mindenki láthatta az udvaron történő változásokat. Egy új homokozóhelyet alakítottunk ki a legkisebbek számára, az aszfalton különböző pályák kerültek felfestésre a szabadidő és a szünetek vidám eltöltésére, felújításra került két szabadtéri pad. Megtörtént a balesetveszélyes fák eltávolítása az udvar területéről. A csapadékvíz elvezetésére vízelvezető árok és szikkasztógödör került kivitelezésre. A kisiskola 15 tanulóival és 30 db tanuló székkel bővült a növekvő gyermeklétszámunk köszönhetően. Az egészségügyi helyiségek tisztasági és egy terem kifestése megtörtént.

További terveink:

Hamarosan megújul az első és második osztályosok öltözőszekrényei is, és további két, nyolc férőhelyes filagória kerül elhelyezésre az udvaron. A testnevelésórák könnyíté-

sére távolugró és súlylökő pálya is kialakításra kerül a műfüves pálya mögött. Öt asztal és hozzá két-két pad beszerzése van folyamatban, melyek az iskola alsó és felső folyosóját teszik komfortosabbá tanulóink számára. A lépcsőfokok matricákkal lesznek ellátva, melyeken egy-egy biztató mondat vagy szállóige fog szerepelni. A tantermek sötételő függönye, karnisa is ki fog cserélni, ami az okostáblák, projektorok használatát könnyíti majd meg láthatóság szempontjából. Köszönetet szeretnék mondani az iskolai alapítvány elnökének és kuratóriumi tagjainak, a település polgármesterének és a hivatal dolgozóinak, a tankerületi vezetőknek és kollégáimnak, a szülői munkaközösségnek az áldozatos munkájukért és anyagi támogatásukért, hogy ezzel színesebbé és barátságosabbá tehetjük iskolánkat.

Tóth Pál
intézményvezető

Elsőseink a tanévnyitó ünnepségen

Bemutakozó

Kemenesi Anita Rita vagyok, Jászberényben élek. Gyermkeim, lányom Karina, 22 éves, Budapesten dolgozik és tanul, fiam Marcell 20 éves, a Budapesti Műszaki Egyetem másodéves gépészmérnök hallgatója. Nagyon büszke vagyok rájuk. Szabadidőmben olvasok, szeretem a filmeket és az állatokat.

Tanítói és idegenforgalmi diplomám van, illetve januárban reményeim szerint az egyetemi diplomát is sikerül megszerezniem angol nyelvből.

Eddig több településen tanítottam angol nyelvet, illetve voltam napközis nevelő is. Számomra kiemelten fontos az idegennyelv-oktatás. A világban egyre hangsúlyosabb, hogy a gyerekek egyrészt nyitottak legyenek az új ismeretek iránt, másrészt érezzék és tudatosan haladjanak a hasznos és használható tudás felé. A nyelvek – véleményem szerint – ide tartoznak.

Munkám során arra törekszem, hogy az angol nyelvet megszerettessem az ifjúsággal, illetve ösztönözsem őket, hogy minél jobban sikerüljön ezt elsajátítaniuk és alkalmazniuk.

Szeretném megköszönni a bizalmat, hogy az Önök településén taníthatok, a gyerekekkel, szülőkkel és kollégáimmal együtt összefogásban a közös célért. Mindenkinek kitartást kívánok az új kihívásokhoz!

Az iskolaudvar változásai

Amikor a koronavírus járvány miatt kiürült az iskola többünkben is megfogalmazódott, hogy készítsünk valami meglepetést a gyerekek számára. Így született meg a gumiabroncsból készített homokozó és a meglévő eszközök felújításának gondolata.

Hosszas tervezés után augusztus végén sikerült megvalósítani elgondolásunkat. Összefogásunk eredményeként felújítottuk a régi kiülőket, gumiabroncsokat festettünk és csodás színekben pompázó homokozót varázsoltunk a gyermekeknek.

Egyedül természetesen nem sikerült volna, ezért köszönetünket szeretnénk kifejezni támogatóinknak: Szücs

Károly és Gömöri Gábor a gumiabroncsokat, A Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítvány a festékeket, a geotextilt és a takaró fóliát, a Szülői munkaközösség pedig a homokozó játékokat és a dekorációt biztosította. Külön köszönettel tartozunk az Önkormányzat dolgozóinak, akik a különböző munkafolyamatokban nyújtottak nekünk segítséget.

Nagy szeretettel végeztük kollégáimmal ezt a felújítást, és öröm volt látni, ahogyan a gyerekek birtokba vették az új játékokat.

Káposztás Istvánné
tanító néni

Készül a meglepetés az iskola udvarán

Rácz Balázs
2020. 05. 02.
Ráczné Nagy Éva
Rácz Máté

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra,
s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel,
a kincsetek vagyok, picikéim, de ember!”

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Tudjunk meg többet a gyerekjogokról!

Cikksorozatunk apropója, hogy Jászboldogháza település 2019 novemberében elnyerte az UNICEF által meghirdetett „Gyerekbarát település” díjat. Az UNICEF magyarországi munkája részben a gyerekjogok népszerűsítéséről szól. Tavaly volt a gyermekjogi egyezmény aláírásának 30. évfordulója, az emberek, gyermekek még sincsenek tisztában vagy csak részben a jogaikkal. Ezen jogok megismertetése és alkalmazása a mindennapi életben lenne a célunk.

INTEGRÁLT JOGVÉDELMI SZOLGÁLAT

Tudjunk meg többet a gyerekjogokról!

Beszélgetőtársam Hollik Zsuzsanna Jász-Nagykun-Szolnok és Heves megye gyermekjogi képviselője, aki az Emberi Erőforrások Minisztériuma Integrált Jogvédelmi Szolgálatának a munkatársa, aki segít nekünk eligazodni a gyerekjogokban és megértésükben.

Kedves Zsuzsanna! Beszéljünk egy kicsit a munkájáról. Mivel foglalkozik az Integrált Jogvédelmi Szolgálat, mi Önnek a feladata?

- Az Integrált Jogvédelmi Szolgálat (IJSZ) az **Emberi Erőforrások Minisztériuma önálló szervezeti egységként**, a beteg-, ellátott-, gyermekjogokkal kapcsolatos állampolgári jogok integrált érvényesítésének érdekében működik. A Szolgálatot a jogvédelmi biztos vezetői. Az IJSZ jogszabályban meghatározottak szerint látja el a betegek-, szociális ellátórendszer igénybe vevő ellátottak és a gyermekvédelmi alap-, illetve szakellátásban részesülő gyermekek jogainak védelmét. A feladat ellátást – jogterülethez rendelt – a betegjogi-, ellátottjogi és gyermekjogi képviselők végzik, meghatározott közigazgatási területen. Jellemző módon megkeresések és panaszok alapján indítjuk eljárásainkat, de hivatalból is közreműködünk, ha tudomásunkra jut olyan tény, körülmény, intézkedés vagy mulasztás, amely súlyos és a beteg-, ellátott-, illetve gyermekjogokban jelentős jogsérelmet okozhat. A gyermekjogi képviselő ügyfeleit többnyire kiskorúság miatt cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes gyermekek teszik ki (illetve törvényes képviselőjük), így amellet, hogy adott ügyek panaszait kezeljük, jelentős időt fordítunk a lakosság jogi ismereteinek és jogtudatosságának növelésére, a gyermekek és a lakosság tájékoztatására.

Magyarország az első között volt, aki aláírta az 1989. évi ENSZ Közgyűlés által elfogadott Gyermek Jogairól szóló egyezményt, és 1991-ben ratifikálta és az 1991. évi LXIV. törvénnyel ki is hirdette, és az 1997. évi XXXI. törvénnyel kiegészítette. Miért volt erre az egyezményre szükség?

- Az egyezmény összefoglalja azoknak a jogoknak a minimumát, amelyeket minden államnak biztosítani kell a gyermekek számára. A ratifikálás (az egyezmény törvénybe foglalása) nem volt hazánkban kérdéses, egyetértés volt abban, hogy a gyermekek életben maradását, fejlődését, védelmét és a társadalomban való részvételét biztosító jogok helytállóak a társadalom

fejlődése érdekében. A gyermekvédelmi törvényt 1997. november 1. napján hirdették ki, jelentősen hozzájárult az egyezményben foglalt elismert jogok gyakorlati érvényesüléséhez, a gyermekvédelmi ágazati szabályokkal együtt formálta át a gyermekjóléti és gyermekvédelmi rendszert. Szükséges azért volt, mert kiszámítható alapokra helyezte a gyermekek emberi-, állampolgári-, és gyermeki jogainak biztosítását ágazaton belül. A családban nevelkedés érdekében több szolgáltatás igénybevételére adott lehetőséget. A családokkal a kölcsönös együttműködésre fektet hangsúlyt, illetve nagyon fontos, hogy a védelem biztosítása érdekében helyi krízishelyzetet észlelő és jelzőrendszer megszervezésére kötelezte az önkormányzatokat, amely a veszélyeztetettség megelőzésében, felismerésében és megszüntetésében óriási feladatot lát el. Mindezen túl a családból kikerült gyermek örökbefogadó családban vagy más családot pótló ellátás biztosításának, illetve a szülői gondoskodást helyettesítő védelem szabályait is rögzíti.

Miről szól ez a törvény, mihez van joga ma Magyarországon a gyermekeknek?

- A gyermekvédelmi törvény kimondja a gyermek testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését, egészséges felnevelkedését és jólétét biztosító saját családi környezetben történő nevelkedéséhez fűződő jogát. E mellett fokozott figyelmet és esetenként különös védelmet kap az emberi méltóság tiszteletben tartásához fűződő jog érvényesülése, kiemelten a bántalmazással szembeni védelem. Egyes védett csoportok esélyegyenlőségének megteremtése érdekében, gyermekvédelmi szempontú jelentőséggel bír a hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű kiskorúak sikeresebb társadalmi integrációjának elősegítése, de beszélni kell a fogyatékkal élő vagy tartósan beteg gyermekek fejlődését hátráltató körülmények leküzdéséhez nyújtott segítséghez való jogokról.

Mint említettem, a gyermek családban történő nevelkedésének biztosítása a társadalmi cél. A származás, családi kapcsolatok és a hozzátartozói kör rokoni szálainak megtartása – esetlegesen megismerése – érdekében több jog szól a kiskorú mellett. Természetesen ide tartozik a kapcsolattartás kérdése, amely a jelenlegi életviszonyok jellege miatt nagyon aktuális, és sok esetben szükséges hivatkozási alap egy-egy jogeset eldöntéséhez. A szülőtől való elválasztása csak a gyermek saját érdekében, törvényben meghatározott módon

lehetséges.

A gyermeknek joga van ahhoz, hogy a közszolgálati médiákban fejlettségének megfelelő, ismeretei bővítését segítő, erősakmentes, a magyar nyelv és kultúra értékeit őrző műsorokhoz hozzáférjen, továbbá védelmet élvezzen káros hatásokkal szemben.

Véleménynyilvánítási jog a gyermeket is megilleti, minden őt érintő kérdésben meg kell hallgatni életkorához és fejlettségéhez igazodó módon.

A családjából kiemelt gyermeknek külön jogokat rendel a jogalkotó, amelyek érvényesülése egészséges nevelkedésének elengedhetetlen feltételei (pl: kezdeményezheti családjába történő visszakerülését).

Megemlíteném a gyermeki kötelezettségeket, amelyek nemcsak hosszan sorolható pontokból állnak, megtöltve tartalommal, annál inkább a gyermek fejlődését támogató utat célozzák. A gyermeknek kötelezettsége van szüleivel, gondozójával együttműködni, tankötelezettségét teljesíteni és tartózkodni az egészségét károsító életmódtól.

1989-es kihirdetése óta miben változott az egyezmény, szükség volt-e módosításokra, hogy megfeleljen a modern világ hozta változásoknak (Pl. az internet ártalmait, gyermekpornográfia, stb.)?

- Az egyezmény szövegezése és tartalma változatlan maradt. A gyermekvédelmi ágazati jogszabályok folyamatosan változnak, a jogalkotók igyekeznek a változó élethelyzetekhez igazított szabályok mentén biztosítani a gyermeki jogokat.

Miben különböznek a magyar gyermekek jogai az európai, vagy a világ más országaiban élő gyermekekétől?

- Ez nagyon nehezen megválaszolható kérdés. Az ENSZ egyezménye nem azt kívánta elérni, hogy minden országban azonos tartalommal és módon legyenek biztosítva a gyermeki jogok, hanem egy minimumot fogalmazott meg. Az adott ország gazdasági-, kulturális és társadalmi berendezkedésének függvénye, hogyan biztosítják a rögzített jogokat. Így, természetesen nem volt azonos gyakorlat (hasonló igen) és nem is lehet. Amit sajátosságként említeni érdemes az, hogy a jó gyakorlatok másik ország ágazati megvalósításában megfigyelhető, azt másik ország is megismerheti, illetve átveheti.

Szűkebb környezetünkben, Jász-Nagykun- Szolnok megyében mennyivel jobb vagy rosszabb a gyermekek helyzete Ön szerint az országoshoz képest?

- Feladatkörömben eljárva, elsősorban gyermekvédelmi gondoskodással érintett gyermekek ügyeivel foglalkozom. Mint említettem, közigazgatási területhez rendelt végzem feladatokat. A települések ellátórendszerének működését az évente, a gyermekjóléti szolgálatok által megszervezett éves gyermekvédelmi tanácskozáson elhangzottakból ismerem. Országos szinten, az IJSZ jogvédelmi biztosa által elkészített éves beszámoló tartalmaz adatokat, amelyből esetleges következtetéseket lehet levonni (elérhetősége: <http://www.ijsz.hu/rolunk.html>).

Egyéni véleményem szerint minden gyermekjóléti és gyermekvédelmi rendszer az ellátandó terület sajátosságaihoz igazodik, alakítja ki ügymenetét, intézményrendszerét, így összességében elmondható, hogy kiegyensúlyozottan érvényesülnek a gyermekek jogai. Ami bizonyos, hogy egy-egy gyermeki jog felnőtt kötelezettségen keresztül jelenik meg, ezért nagyon sok múlik azon, hogy ki áll a gyermek mellett (szülő, törvényes képviselő, szakember).

Mivel tudnánk segíteni: szülők, gyerekekkel foglalkozó szakemberek, állami intézmények, hogy a gyermekek tisztában legyenek jogaikkal, és ezek a jogok a lehető legjobban érvényesüljenek a hétköznapi életükben?

- A megfelelő tájékoztatás, jó gyakorlatok bevezetése, kortársak szerepe és alternatív módszerek kidolgozása a jogtudatosítás területén elengedhetetlen része a fenti célnak. Mindebből nem szabad kihagyni a gyermekeket, érdemes őket megszólítani, kikérdezni a véleményüket. A gyermekjogi képviselők gyakran vállalnak köznevelési intézményekben, más gyermekcsoportokban tájékoztató előadásokat. Személy szerint nagyon szeretek ezen felkéréseknek eleget tenni. Az IJSZ fontosnak tartja a proaktív tevékenységeket, ezért különböző segédanyagokat dolgoztunk ki a könnyebb ismeretátadás céljából. Több projektünk irányul a társadalom jogtudatosító tevékenységének erősítésére. Négy éven keresztül „Gyere-K-épbe” Roadshow-t szerveztünk gyermekvédelmi szakellátásban élő gyermekek részére, amely országos szinten nagy sikernek örvendett. Mesekönyvet készített a szolgálat az óvodák számára, amelyet eljuttattunk minden intézménybe. Jelenleg Jogképes Kártyákon keresztül tervezzük az oktatási intézményben lévő gyermekeket megszólítani.

Ön milyen jövőt lát a magyarországi gyermekeknek?

- Gyermekjogi szempontból érzékelhető a változás annak ellenére, hogy akadályok bőségesen adódnak. Igazi kihívásnak tekinthető az internethasználat, az egészségkárosító anyagok fogyasztása, az egyéb ártalmak, mint a tudatmódosító szerek által okozott következmények kiküszöbölése, hiszen a mentális egészséget befolyásoló tényezők veszélyeztetik a jogtudatosságra törekvés igényét is. Mind emellett, szerintem, a gyerekeket továbbra is érdekli az egyéni sorsuk, ezért több információ befogadására nyitottak. Ezt kell kihasználni és fokozatosan átadni az ismereteket. Természetesen a felnőttek és a társadalom megnyilvánulásaiából is mintát vesznek – hiszen örökös tanulási folyamat az életük, – ezért megfelelő példák és megoldási módok mentén a jogtudatosító tevékenység végül eléri célját, és ez a társadalomba való beilleszkedésüket is sikeresebbé teheti.

Köszönöm az interjút. Remélem evvel is felhívjuk még jobban a figyelmet, hogy foglalkozzunk a gyermekek jogaival, hisz ők jelentik a jövőt!

Szemes-Csecselics Hajnalka

Hírek a kapitányokról

Hosszú kihagyás után, július 30-án volt egy rendezvény, melyen részt tudtam venni.

A jelzett napon a Jász Múzeumban volt egy könyvbemutató, melyen Hortiné dr. Bathó Edit, a múzeumigazgatója mutatta be a „Cicell néni meséi” című kiadványukat. A vírushelyzet utáni első múzeumi eseményen telt házas közönség előtt került sor a könyv bemutatására.

A könyv szerkesztője Hortiné dr. Bathó Edit múzeumigazgató, aki a Jász Múzeumban lévő iratok, feljegyzések alapján állította össze.

A könyv tartalmazza a Jászságban a korábbi időkben elterjedt, ismert eredetmondákat, boszorkány történeteket, legendákat, regéket, anekdotákat és más humoros történeteket. Az ismertető elején az előadó megköszönte a támogatók, segítők munkáját, mely nagyban hozzájárult a könyv elkészítéséhez, színvonalassá tételéhez. Majd rátért a könyv címének kiválasztására, mivel a korábbi időkben a Jászságban elég elterjedt volt a Cecília keresztnév és ennek módosított változata a Cicell, ami a könyv címadója lett. A könyv 191 oldalon 95 eseményt mutat be, melynek összegyűjtése, írásban rögzítése már évek óta a Jász Múzeum birtokában van. Az anekdotákat minden jász településről gyűjtötték össze korábban, és az események leírása után fel van tüntetve a gyűjtés ideje, az adatközlő és a gyűjtő neve is. Boldogházáról két személyt találtam a könyvben - Besenyi Vendelt és Menyhárt János igazgató urat. Az ismertetőben elhangzott, hogy a jász embernek a munkája mellett volt alkalma a humoros történetek felele-

venítésére. Egyes munkakörök, mint a kukoricafosztás, a tollfosztás, disznóvágás, búcsú ebéd stb. lehetővé tette, hogy a jó előadó képességű emberek előadják a vélt vagy kitalált eseteket.

Az előadás alatt a könyvből részleteket ismerhettünk meg Misinkáné Palócz Erzsébet előadásában a Csörsz árok mondájáról, amit egy 1948-ban lejegyzett irat tartalmaz. De megtudhattuk, hogy miért jut pénz a kocsmára, a foggal született táltosról és a fekete csirke tojásából kikelő lúdvércről is hangzott a tájékoztatás. Kiemelt figyelem volt a halottlátokról, nagy figyelem övezte Jászberény híres szülöttét, az Árok utcában lakó Pap Terka nénit, akihez sokan jártak természetfeletti segítségért élete során.

A boszorkány történetek sorát Sós Zsolt ismertette az előadás részeként. A kötetben leírt történetek főleg a 20. század elején voltak közkedveltek, amelyek a helyi közösség egy-egy közismert alakjának humoros történetét mesélték el. A 21. század modern világa megfigyelhető ezekről a régi történetekről, melyet ez a könyv ajánl az utókornak.

Ez a mesekönyv nem kimondottan gyerekeknek szól, inkább a felnőtt lakosság számára íródott. Az előadás után a könyv megvásárolható volt a helyszínen, de a múzeumban továbbra is megvásárolható 3000 Ft-os áron.

Az ismertető után kellemes beszélgetéssel zárult a könyv bemutatója.

*Nagy Albert,
Jászkapitány*

Könyvtári hírek

Kedves Olvasók!

A nyár hamar eltelt, szeptembertől megváltozott nyitva tartással várjuk kedves régi és új olvasóinkat. Hétfőn, szerdán és pénteken délelőttönként 8-12 óráig, kedden és csütörtökön délután 13 órától 17 óráig lesz látogatható a könyvtár. Az ősztől is folyamatosan új könyvekkel bővül a könyvkiállítás, a hírek szerelmeseit napról napra frissülő, minden korosztály érdeklődését kielégítő nagy folyóirat választék várja. Szeptemberben a legkisebbeket a Baba- Mama klub, a kicsit nagyobbakat a Kacagó bábszínház műsora, a negyedik osztályosokat az „Indiánok tábora” című két alkalmas olvasást népszerűsítő program fogadja a könyvtárban.

Vár a könyvtár!

„Darvasi László: Azért olvasok...”

Azért olvasok...

Azért olvasok, hogy ne féljek.

Azért olvasok, hogy otthon legyek.

Azért olvasok, hogy ne legyek otthon.

Én nem tudom, miért olvasok. Csak olvasok.

Én úgy olvasok, mintha engem is olvasnának.

Én azért olvasok, mert egy másik embert keresek.

Én azért olvasok, mert magamat keresem.

Én azért olvasok, hogy megtaláljanak.

Én azért olvasok, mert érdekel a múlt.

Én azért olvasok, mert érdekel a jövő.

Én azért olvasok, mert érdekel a jelen.

Én azért olvasok, mert szeretni akarok.

Én azért olvasok, mert keresek.

... és amikor olvasok, megtalálom.”

Szemes-Csceselics Hajnalka

Tábori élményeink

Az idei nyár sem múlhatott el táborok és úszótanfolyam nélkül. Idén a napközis táboron kívül Tóth Judit szervezett egy egyhetes angol tábor, ahová óvodáskorú gyermekek is jelentkezhetek az iskolás diákok mellett.

Borics-Simon Orsi tartott 2 hetes úszótanfolyamot, melynek lezárásaként egy úszóversenyre került sor, ahol a gyerkőcök megmutathatták a szülőknek, nagyszülőknek, mit tanultak a két hét alatt.

A jászboldogházi önkormányzat szervezésében került megrendezésre a napközis tábor, ahol 3 héten keresztül próbáltuk minél színesebb, érdekesebb programokkal szórakoztatni az iskolás gyermekeket. Számos olyan gyerkőc volt, aki mind a három héten részt vett a táborban. Olyan diákok is voltak, akik nem a helyi iskola tanulói, de barátjuk/barátnőjük ide jár, és velük szívesen jöttek ők is. A tábor a strandfürdő árnyékos területén tartottuk, ahol próbáltuk a programokat úgy alakítani, hogy beleférjen mindig a szabad játék, délután maradjon idő a fürdésre. Valamint a táborral párhuzamosan zajló úszótanfolyamra is jelentkező gyerkőcöket sem hagytuk ki a délelőtti programokból.

Az idei évben a vírushelyzet miatt a strand délutáni nyitva tartással üzemelt, így délelőttre szerveztük programjaink nagy részét. Ellátogattunk a könyvtárba, csütörtökönként a jászalsószentgyörgyi lovardába jártunk, ahol csónakáztak, lovagoltak, pecáztak a táborozók. Biciklitúra keretében ellátogattunk Hegyesi Józsihoz és feleségéhez, ahol megcsodáltuk gazdaságukat. A helyi önkéntes tűzoltóság részéről Baranyi Béla és Szendrei Péter tartott nekünk tűzoltóbemutatót, melyet ezúton is köszönünk nekik. Egy alkalommal pedig gyermekjoga oktató látogatott el hozzánk, és tartott órát. Ezek mellett volt lehetőség kézműveskedni, vetélkedni, sokat fürdeni és bunkert építeni a kemping területén található bokrok alatt.

Szeretném megköszönni Kormos Laurának, Szemes-Csecselics Hajnalkának, Miklós Annának, Kis Gabriellának, Muhari Brigittának, Hudák Viktóriának, hogy segítettek a programok lebonyolításában, és vállalták az egész napos gyermekfelügyeletet. Külön szeretném megköszönni Ráczné Baráth Andreának és a konyha összes dolgozójának egész nyáron végzett munkáját.

Szűcsné Sebők Kata

Strandfürdő és Kemping

Az idei év rendhagyó volt az előző évekhez képest a strandfürdő és kemping életében. Szezon kezdete előtt szembesültünk egy számunkra eddig új helyzettel, a pandémiával. Számos kérdés és megoldásra váró feladat elé állított bennünket a vírushelyzet. Kezdetben még az is kétséges volt, hogy az idei évben kinyithatjuk-e strandunkat.

Tavaszi végén jött a jó hír, hogy az előírt egészségügyi feltételek betartása mellett megnyithatunk.

2020. június 27-én megnyitotta kapuit a Jászboldogházi Strandfürdő és Kemping a fürdőzni és pihenni vágyók előtt. Vendégeink egészségének megőrzése érdekében fertőtlenítő pontokat alakítottunk ki több helyen. Továbbá információs táblák is kerültek kihelyezésre, a helyes higiénés szabályok könnyebb betartása érdekében.

Pályázati támogatással 40 db új napozóágy szolgálja vendégeink pihenését idei évtől.

Minden nehézség ellenére örömmel mondhatjuk el, hogy nagyon sok vendég látogatott el hozzánk mind a strandfürdőbe, mind a kempingbe.

Júliusban 3 csoport népesítette be kempingünket, Újszászról és Budapestről az évek óta visszajáró vendégeink érkeztek, akik idén is jól érezték magukat.

Valamint szintén Budapestről érkezett egy új csoport is, akik megelégedettségük kifejezéséként ígéretet tettek arra, hogy jövőre is minket választanak. Augusztusban 4 csoport látogatott el hozzánk. Zagyvarékasról szintén évek óta visszajáró vendégek érkeztek, és sportolták végig lelkesen a hetet. Jászberényből egy jégkorong csapat választotta kempingünket szállásul. Esztergomból a Határtalan Szív Alapítvány látogatott el hozzánk hátrányos helyzetű gyermekekkel, akik széles mosollyal az arcukon távoztak tőlünk. Végezetül a Pusztamonostori Általános Iskola alsós diákjai zárták a szezont, akik sok élménnyel gazdagodtak, amiért külön köszönet Hegyesi Józsinak és feleségének, akik vendégül látták a csapatot. Valamint Orczi Imrénének, Zámbari Gyulánénak, Sziliczei Zoltánnénak, Tóth Mihálynénak, Matók Dezsőnének, Köhidi Györgynének, Köhidi Györgynek, Takács Lászlónak szeretnék köszönetet mondani, hogy több alkalommal készítették kenyérlángost a táborozó csoportoknak a nyár folyamán.

Idei évben egy rendezvény valósult meg Bé Feszt elnevezéssel, melynek főszervezője Józsa Tamás és Vízi Péter volt a Zsíros Egyesület részéről. Napközben sport programokkal, este pedig neves előadókkal várták az érdeklődőket.

Nagyon jó érzéssel töltött el, amikor egy-egy kedves vendég elismerő szavait olvashattuk. Idéznék is egyet ezek közül: Illés Krisztina facebook bejegyzése

Ez itt a reklám helye! ☺

Kolleganőim ajánlották, hogy nézzem meg a Boldogházi strandot. Megtettem!

Először is, 10 percre van tőlem, ez már egy piros pont!

A meglepetés a bejáratnál ért: 2 fiatalember felírta a nevem, címem, és mielőtt megkérdezhettem volna, miért is kell ez, már mondták is, hogy elővigyázatosságból, mert ha netán COVID gócpont alakulna itt ki, ez segítség lesz a contact-kutatásban. OK, második piros pont!

Befelé menet gyönyörű fák között vezetett az út, aztán jött a hanyattesés: ilyen kristálytisza vízű medencét még életemben nem láttam!

Harmadik piros pont!

A strand területe gondozott, frissen nyírt fű, strandfoci pálya, ahol lelkes fiatal emberek bajnokságot játszottak, aztán van egy strandröplabda pálya is.

Kicsit messzebb kemping, kis házakkal, ha valaki több napra jönne, itt megszállhat. Újabb piros pont!

A WC csili-vili, kézfertőtlenítő a bejáratnál, újabb piros pont!

Az emberek közvetlenek, leállnak beszélgetni egymással. ☺

A büfénél volt protekció, a lányok dolgoznak a kórházi büfében is, szóval sorban állás nélkül kaptam a kávé, tudják, hogy iszom.

Összességében csak ajánlani tudom mindenkinek, és gratulálok a vezetőségnek!

Minden kedves vendégünknek szeretném megköszönni, hogy a 2020-as szezonban is ellátogattak hozzánk, és öregbítették hírnevünket, illetve szeretném megköszönni a strand dolgozóinak, a helyi önkormányzat dolgozóinak, illetve mindenkinek, aki munkájával segítette a Jászboldogházi Strandfürdő és Kemping működését.

Szöllősi Péter

Szűcsné Sebők Kata

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

Régen természetes volt, hogy több generáció élt együtt, ma már azonban egyre kevesebb családban láthatunk erre példát.

Mi a véleményed a több generáció együttéléséről?

„Bezzeg a mi időnkben.” „Már semmi sem a régi.” Hallhatuk már bizonyosan a nagyszüleinktől ezeket a mondatokat. Pedig később valószínűleg mi is ezt fogjuk érezni, hiszen generációs különbségek régen is léteztek, ahogy ma is. Minden korban más-más tulajdonságokkal, értékekkel, szemléletmóddal rendelkeznek az emberek. Ahogy az is változik, hogy miben különböznek a fiatalok az idősektől, vagy milyen a kapcsolatuk egymással.

Véleményem szerint a digitalizáció is megváltoztathatott valamit, a korosztályok között nőtt a távolság minden téren. Okozhatja ezt a gyors technikai fejlődés, az eltérő értékrendek, a kommunikáció hiánya. Ez a rohanó életforma sincs jó hatással az emberek közti kapcsolatra. Napjainkban a régebbi korosztályszerepek fellazultak, a fiatalok és az idősebbek sokszor párhuzamosan tanulnak és dolgoznak.

A fiatalabb generáció előnyben részesíti már az online kommunikációt. Bármire kíváncsiak vagyunk, beütjük a keresőbe, és mindent megtalálunk rövid időn belül. Míg az idősek kapkodva próbálnak alkalmazkodni az újabb és újabb találmányokhoz és ismerkedni az internet világával, mi, fiatalok már ebbe születünk bele.

A korosztályok között nagyon fontos mindkét fél részéről a

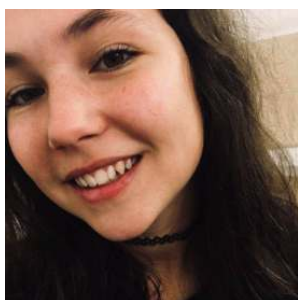
nyitottság, az empátia, a kölcsönös tisztelet és a kommunikáció.

A mi családbunkban három generáció él együtt körülbelül már hat éve.

A mi kapcsolatunk a nyitottságon, az együttműködésen, a tiszteleten alapul. Nagyon sokat beszélgetünk, sütünk-főzünk, munkálkodunk együtt. Rendszeresen tartjuk a kapcsolatot a nagyszülőkkel/dédszülőkkel telefonon, illetve személyes látogatások alkalmával is. Ilyenkor már négy generáció van együtt. Ők mesélnek a régi időről, segédkeznek, ahogy mi is nekik. Továbbá segítünk egy kicsit eligazodni a digitális „kütyük” és a felgyorsult élet világában.

Fontos, hogy legyünk toleránsabbak, nyitottabbak egymással és a világgal szemben. Sok mindent megtanulhatunk egymástól, de ehhez szükséges az érdeklődés, a beszélgetés.

Antal Alexandra

Véleményem szerintem manapság egyre ritkább, hogy több generáció együtt él egy fedél alatt. Viszont számomra ez már teljesen megszokott, hiszen kis korom óta együtt élünk a nagymamával. Úgy gondolom, hogy több generáció együttélése előnyt és hátrányt is jelent. Szerencsére a testvéreim és én is meg tudunk beszélni mindent, nemcsak édesapánkkal, de a nagymamánkkal is. Sok mindenben kapok segítséget nagymamámtól, aki rengeteg jó tanáccsal tud ellátni olykor-olykor. Mivel ő egy teljesen másik generációhoz tartozik, és máshogyan nőtt fel, így sokat tud mesélni, hogy milyen is volt az ő idejében, melyeket szívesen hallgatok mindig, bár szerintem más unoka is így van, aki elmegy meglátogatni a nagyszüleit. Nem mindig egyeznek a véleményeink az eltérő kor miatt, de ezen túl tudunk lendülni minden alkalommal. Mindent egybevéve, szeretem, hogy a családbunkban több generáció él együtt, és hogy úgy nevelkedtem fel, hogy az egyik nagymamám mindig jelen volt az életemben.

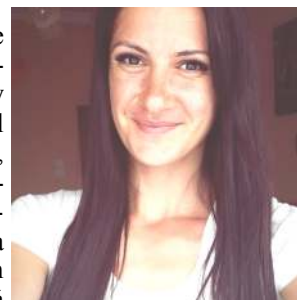
Balogh Adrienn

A generációk egy csodás egymásra épülés folyamata, melyben a résztvevők képviselik saját korosztályuk meghatározó jegyeit, és életük legnagyobb részét ennek megfelelően élik le. Az életszerűség azt diktálja, hogy ezt az életet önállóan és egymástól elkülönülve töltik, ám vannak olyan helyzetek, mikor erre nincs lehetőség, és generációs bumm keletkezik, hiszen az időstől a fiatalig mind egy élettérben helyezkedik el és éli mindennapjait. Ez egy nehéz és kihívásokkal teli szituáció, hiszen azok a fontosnak vélt és tradicionális dolgok, melyeket az idősebbek szigorú szabályok mellett, féltett kincsékként őriztek, akárcsak az idő, az elmúlás útjára léphet. Ezzel szemben a technika és az internet által kinyílt világ megmutatja a fiatalság számára, hogy micsoda lehetőségeik rejtőznek a nagybetűs életben, és tulajdonképp a jól bevált, régi praktikákat a feledés homályában hagyva önállóan is képesek végigvinni kitűzött céljaikat. Ezek azok a momentumok, melyek súlyos családi vitákhoz és krízisekhez vezetnek, és olyan bonyodalmat okoznak, melyek megoldására talán egy élet is kevés. Lényeges azonban, hogy szükség van arra, hogy az egyes generációk képviselői némileg belehelyezkedjenek a másik fél által képviselt helyzetbe, és a fontosnak vélt, felmenőktől örökölt tényezőket megértsék.

Valószínűleg a teljes átérésre sosem kerül sor, hiszen más korosztályban élve, a látottak vagy épp hallottak akár a jelen korról beszélünk, akár a régebbi időről, nem megismételhetők vagy átadhatók, ám a történetek és a tapasztalatok tanulságosak, és a sokszor hallott, generációkon átívelő tapasztalatokkal tarkítottá válhatnak.

Az együttélés azonos generációk számára is számtalan helyzetben szül vitaforrást és rendkívül nehéz pillanatot, ám ennek folyamán csodálatos élményeket is egyaránt rejteget. Nem mondható az, hogy az idősebb és fiatalabb korosztály együttélése merőben más lenne, de valóban jelentősen több kérdés a rosszul megválasztott kommunikáció keresztútjába kerülhet. Ettől az élethelyzettől azonban sosem alakul kézenfekvőbb és bensőségebb lehetőség ahhoz, hogy az életről tanulhassanak a felek, és akár egy páratlan süti a déditől is lehet a közösségi oldal szemet gyönyörködtető eleme.

Farkas Ibolya

Boldogházi beszélgetések

50 évvel ezelőtt, 1970 őszén nagy esemény volt Jászboldogháza életében az új, hattantermes iskola megnyitása. Az új iskola korszerűbb oktatási lehetőségeket nyújtott, és a szabadidős foglalkozások tárháza is bővült.

A tanulók örömmel vették birtokukba a korszerű, szép iskolaépületet, ahonnan az elmúlt 50 évben sok-sok diák ballagott el.

Fabrinczius Zsuzsa akkor 8. osztályos végzős diák volt, vele idézünk emlékeket, beszélgetünk általános iskolás életéről.

8. osztályos voltál, amikor 1970 őszén az újonnan épült iskolát birtokba vehették a diákok. Mindez 50 éve történt. Emlékszel még ezekre a napokra?

A 7. osztályt az úgynevezett régi iskolában, a mai Fajtakísérleti Állomás épületében végeztük.

Szeptemberben az utolsó tanévünket már a kultúrházban kezdtük. Az ideiglenes tanteremünk a mai nyugdíjas klub helyisége volt padokkal, táblával berendezve.

Mi, diákok élveztük ezt a helyzetet, a rendhagyó oktatási helyszínnek köszönhetően lazábbak voltak az órák, szabadabbak voltunk.

Októberben költöztünk át az újonnan épült iskolába, ahol szép, rendezett körülmények vártak bennünket. A tanteremünk az emeleten a tanárral szemben volt. Igazgatónőnk, Juhász Mária néni, osztályfőnökünk, Bazsó Ernőné Erzsike néni és tanáraink segítségével hamar megtaláltuk itt a helyünket.

A régi iskolában más körülmények között tanultatok. Mit jelentett az új környezet számotokra?

Szerettem a régi iskolánkat, az olajos padló, a vaskályha sajátos hangulatot teremtett, de az új iskolában, ahol még éreztük a friss festés illatát, világos tantermek fogadtak, amelyeket a hatalmas ablakoknak köszönhetően beragyogott a napfény, korszerű volt a fűtésrendszer, és tágas folyosókon tölthettük a szüneteket - itt minden más volt.

Igaz, a tanteremünkben a régi padok, szekrények fogadtak, de ezek már hozzánk tartoztak.

Az osztály díszítése a mi feladatunk volt, amelyhez örömmel hoztuk otthonról a cserepes virágokat.

Nagyon jó hangulatban teltek a napok, élveztük az új lehetőségeket, az újdonság varázsa hatotta át a mindennapjainkat.

Hogy emlékszel az akkori iskolai életetekre, hogy teltek az új környezetben a mindennapok?

A 33 fős osztályunk nagyon jó csapat volt, összetartottunk, jó volt a kapcsolat a lányok – fiúk között. Barátságok, szerelmek szövődtek közöttünk, amelyek közül több kapcsolat a későbbi életünkben is megmaradt.

Tanáraink mindenben támogattak bennünket, és a tanulásunkat segítették a különböző szemléltető eszközök is.

Fabrinczius Ildikó Zsuzsa

Névjegy

Neve: Berkó Zoltánné
/Fabrinczius Ildikó Zsuzsa/
nyugdíjas
Született: Szolnok, 1956. október 24.
Szülei: ✠Fabrinczius Lajos
✠Tamási Viktória

A tanulás mellett voltak sportolási lehetőségek is. Működött néptáncsoport, jártunk énekkarra.

A néptáncsoportban

Jó hangulatú kirándulásokon, biciklitúrákon vettünk részt, télen együtt korcsolyáztunk, nyáron együtt strandoltunk.

Mi voltunk az iskola legnagyobb diákjai, ezt kiváltságos helyzetnek éreztük, és éltük a nagylányok- nagyfiúk szokásos, vidám, laza életét. Nagyon szép, gondtalan időszak volt!

Ünnepségeket, bálakat rendeztünk a kultúrházban, ilyenkor mindig szerepeltünk, verset mondtunk, énekelünk, táncoltunk.

Itt a szülőknek is sok feladatuk volt, ilyen alkalmakra anyukám is mindig sütötte a finom süteményeket.

Nagyon emlékezetes az utolsó általános iskolai farsangi bálunk, ahol a műsor után lemezről Omega-slágerrek mentek természetesen a nekünk megfelelő hangerővel, a legnagyobb kedvencünk a Gyöngyhajú lány és a Petróleumlámpa volt.

Részt vettünk őszi munkákban is, paradicsomot, paprikát szedtünk a tsz földjein. Ez nagy buli volt az osztályunk számára, emlékszem, paradicsommal mosakodtunk munka közben. Jók voltak a gyakorlati órák is. Ősszel és tavasszal kerti munkákat végeztünk, télen kézimunkáztunk, főztünk. Még ma is emlegetem, hogy ott tanultam meg a rakott krumpli készítését és a képviselőfánk sütését is.

A ballagásunk hagyományos formában történt. Nekünk, lányoknak egyforma ruhánk volt, és mindannyian, fiúk-lányok vittük a vállunkon a tarisznyánkat. A búcsúzás az osztályteremben kezdődött, majd rengeteg virággal a kezünkben végigjártuk a tantermet, közben énekeltek, így vonultunk ki az udvarra.

A ballagás után elváltak útjaink, mindannyian különböző középiskolákban, szakiskolákban folytattuk a tanulást, de a találkozásoknak mindig nagyon örültünk.

Te is több évtizedet töltöttél távol Boldogházától. Most hogy érzed magad újra itthon?

Az általános iskola után következtek a gimnáziumi évek, majd pedig munkába álltam. Közben férjhez mentem, és ezután Szolnokon éltünk. Két gyermekünk született, már felnőttek, Ildikó Jászberényben, Zoltán Rákóczi falván él.

9 évvel ezelőtt költöztem vissza Boldogházára. Anyu-

Barátnők

Ballagási kép 1971-ben

kám akkor már egyedül élt, innen jártam dolgozni Szolnokra.

4 éve nyugdíjas vagyok. Közben anyukám beteg lett, teljes ápolásra szorult.

Az unokám, Viki már itt járt óvodába, majd itt kezdte az általános iskolát. Most 3. osztályos, nagyon jól tanul, szeret ebbe az iskolába járni, szereti az osztálytársait, és itt vannak a barátai is.

Megváltoztatta az életemet, hogy Viki itt van velem. Mindenben segítem őt, ugyanakkor rengeteg szeretetet kapok tőle.

Jó döntés volt, hogy hazajöttünk, jól érezzük magunkat, Boldogházán itthon vagyunk.

Nagymamaként újra bekapcsolódtál az iskolai életbe, Viki osztályában a szülői munkaközösség egyik vezetője vagy.

Mivel nyugdíjas vagyok, több szabadidőm van, és egyébként is mindig szívesen segítek, ahol tudok.

A szülői munkaközösségi feladatomból következik, hogy elkísérem a gyerekeket a különböző programokra, segítek a szervezésekben, díszítésben, bármit szívesen teszek a gyerekekért.

És így szinte napi kapcsolatban vagy a régi iskoláddal is. Gondolsz-e arra, hogy a te boldogházi iskola évaid óta félvszázad telt el, jövőre 50 éves osztálytalálkozóra készülhettek?

Sokat gondolok az általános iskolás évekre, az osztálytársaimra. Amióta itthon élek, gyakrabban találkozunk egymással, itt az utcánkban is él két osztálytársam.

A legutóbbi osztálytalálkozónk 43 éves találkozó volt. Az iskola ebédlőjében tartottuk, sokan eljöttek, és nagyon jó volt a hangulat.

Akkor megfogadtuk, hogy az 50. évfordulót biztosan megünnepeljük. Sokat gondolok rá, és nagyon várom, hogy újra együtt legyünk az osztályunk.

Kedves Zsuzsa!

Az emlékek felidézése jelenthet örömet és bánatot egyaránt. A te emlékeid élettel teli, vidám iskolai emlékek, amelyek – úgy érzem – meghatározóak a számodra, és Viki iskolás éveit talán még több emléktöredéket idéznek majd fel.

Osztályotok ballagási képével köszönöm meg a beszélgetést, és kívánom, hozzanak a mindennapok sok örömet Neked!

Konkoly Béláné

Viki

Az új iskola első ballagó osztálya 1971 júniusában

Bemutatjuk községünk fiataljait

Ficzere Póc Zsuzsanna vagyok, 41 éves. 1993-ban ballagtam el a jászboldogházi Általános Iskolából, utána Jászapátin érettségiztem a Mészáros Lőrinc Gimnáziumban, majd Szolnokon a Vásárhelyi Pál Közgazdasági Szakközépiskolában pénzügyi ügyintézői képesítést szereztem. Tanulmányaimat ezután munka mellett folytattam. Többek között elvégeztem a kereskedő boltvezető, vendéglátó üzletvezető, TB-és bérügyi szakelőadó és mérlegképes könyvelő OKJ-s tanfolyamokat.

Mindemellett több munkahelyen dolgoztam, kisebb könyvelő irodákban, nagyobb multi cégnél könyvelő, illetve bérszámfejtő, TB ügyintéző munkakörben. Maradva a HR területen, jelenleg Alattyánon dolgozom egy japán cégnél ebben a szakmában.

A férjemmel, Ficzer Józseffel immáron 21 éve élünk boldog házasságban Jászboldogházán egy közös családi házban. Meg sem fordult a fejünkben, hogy elhagyjuk a településünket.

A munkahelyünk mellett mezőgazdasággal és állattartással is foglalkozunk, amibe már a nagyfiunk, Roland (18 éves) is sokat besegít. Ő idén érettségizett Jászberényben a Lehel Vezér Gimnáziumban, és felvételt nyert a Kecskeméti Neumann János Egyetem Járműmérnöki karára. Nagyon furcsa lesz, hogy a hétköznap-

okban nem lesz velünk.

Mindemellett a falu közösségi életében is részt veszünk, a férjem a Polgárőrség egyik alapító tagja, és lelkesen teljesíti a rá osztott feladatokat, ahova sokszor elkísérjük a fiunkkal, vigyázva a lakók biztonságára.

A korábbi rali-versenyek aktív szervezői és versenyzői voltunk. Az autók és rali iránti szeretetet

Roland is megörökölte, így rendszeres látogatói és szurkolói vagyunk az országos versenyeknek.

Igyekeztünk gyermekünket tisztességre, munkára és családszeretetre nevelni. Remélem sikerül neki a terveit megvalósítani, az álmait valóra váltani, és nem felejt el soha a kis szülőfaluját. Jászboldogházán jó élni, mert egy nyugodt, családi kis falu.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat **2020. október 19-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: boldoghazihirok@gmail.com

Boldogházán itthon

beszélgetés Szijártó Edinával és férjével, Szijártó Péterrel

A „kisiskola” előtti ház udvarára ha bepillantunk, tudjuk, hogy gyermek van a házban. Úszómedence, hinta, homokozó vonzza tekintetünket, és megállapíthatjuk rögtön; akik ideköltöztek, mindent megtesznek gyermekükért. Ez az érzés tovább erősödött bennem, amikor az ovis ballagáson együtt láttam a családot. Boldogan hallgatták kislányuk szavát, majd kezét fogva álltak a fényképész kamerája elé.

Jól láttam?

Edina: Igen. Petra lányunk mindent jelent számunkra. 17 éve vagyunk együtt Péterrel, és gyermekünk 10 évre született. Nem csoda, ha nagyon sok szeretettel vesszük körül, és lehetőségeink szerint igyekszünk neki mindent megadni. Augusztus 13-án töltötte a 7. életévét. A család és a barátnői köszöntötték az 1. osztályba készülő lányunkat. Készen áll az iskolára, kiválasztotta és megvettük neki a pillangós táskát, a füzeteket, a tolltartót és az egyéb kellékeket.

Mikor és miért választották községünket otthonukká?

Edina: Őszintén, én Berényben szerettem volna maradni, hiszen a nővérem is ott lakik, és sajnós a szüleim, az öcsém sírja is ott van.

A férjemmel többször eljöttünk ide házat nézni. Jártunk a Tompa Mihály utcában és a Petőfi utcában is. Péter ragaszkodása végül engem is meggyőzött arról, hogy gyermekünket itt tudjuk nyugalomban, biztonságban felnevelni.

Péter: Amikor az elmúlt évben megvettük ezt a házat, nem tudtuk, mire vállalkozunk. Az egész udvart benőtte a gaz, szinte lehetetlennek tűnt a vastag ecetfákat kiirtani. Jóbarátok, rokonok összefogtunk, és mára három diófa, egy különleges törzsű cseresznyefa, szilva és barackfa maradt. Veteményeskertünkben paprika, paradicsom és egyéb zöldségek vannak. A gyepesítés még nem az igazi, fel kellene szántani és minőségi földdel feltölteni a területet. De majd jövőre!

Sokat dolgoznak a házban, ezt valamennyien láthatjuk!

Péter: Valóban van mit tennünk. Szerencsére a barátom Harkai Péter, - aki a Matók-féle házat megvette itt az utcában – kőműves, és sokat segítünk egymásnak. Ahogy a pénztárcánk és a munkánk engedi, úgy újítgatjuk ezt a sokáig lakatlan házat.

Hová járnak dolgozni?

Edina: Én 16 évig a KONTO Kft.-nél voltam adminisztrátor. Majd átjelentkeztem a férjem munkahelyére, a Berény-Vill Kft.-hez. Sajnos a vírusjárvány miatt munkanélkülivé váltam, elvesztettem a biztosnak tűnő, jó munkámat.

Közben megkaptam a főiskolai végzettségemet igazoló diplomámat, szociális munkás végzettséggel, és keresem a megfelelő állást.

Péter: Igen, cégünket is súlyosan érintette nemcsak a porszívó- és hűtőláda gyártás megszűnése Jászberényben, de megrendeléseink is akadoztak Németországból, a Hajdúságból, a Dometictől is. Gépbeállítóként dolgozom már 15 éve, most a COVID miatt 4 órás munka-beosztásban. Nagyon nagy volt a bizonytalanság. Talán most szeptembertől újra indulhatunk, és a 2. műszak is folytatódhat. Nehéz időszak volt a családom számára is, de nagyapám kun volt, nagyanyám igaz jász, így erejüket, elszántságukat örökölték, mint sokadik Péter.

A család

Említették, hogy a barátok, a rokonok sokat segítenek.

Edina: A bátyám Szentgyörgyről, a nővérem és a férjem nővére Jászberényből nagy támasz nekünk. A barátaink száma szaporodik szerencsére. Én jó kapcsolatot tartottam Petra ovistársainak szüleivel. Péternek osztálytársa volt Bóna Józsi, aki a Bajnok utcában lakik. Jelenleg is munkatársa férjemnek Baranyi-Nagy Betti, aki ügyes kézügyességéről is ismert. Ugyancsak a kedves ismerőseink közé tartoznak Orosz Zoliék, Szócs Leventéék. Nagy Vikiékkel is jó barátságot ápolunk, mivel a férje, Péter munkatársa volt sokáig. Szomszédjaink Timiék, Berényben is mellettünk laktak közel két évig. Tehát nem vagyunk egyedül.

Amikor ideköltöztünk, az Önkormányzat meghívott bennünket ismerkedésre a Civilnap keretében. Nagyon jólesett, és kiváló kezdeményezésnek tartottuk. Ott hallottuk, hogy a település fiatalodik, egyre többen választják otthonukká Boldogházát.

Péter: Özvegy édesanyám is gondolkodik azon, hogy a biztonságot adó községünkbe költözzön. Sajnos egyre kevesebb eladó ház van már itt. *(Nekünk ez a jó! szerk. megjegyzése!)*

Megbánták, hogy Boldogházára költöztek?

Edina: Dehogy! Itt nyugalom, csend, biztonság van, érezhető a közösségi szellem. Az emberek mosolyognak, köszönnek egymásnak. A nővéremék többször mondták: „Ez a Boldogháza olyan, mint egy nyaraló.” Szívesen bicikliznek ki, strandolunk, bográcsolunk. Családi összejutó hely lettünk. Én is tájékozódok a község szervezetei felé. Már tagja vagyok a Faluvédők facebook csoportjának, és ha a munkánk, a felújításunk engedi, csatlakozunk valamelyik civil szervezethez.

Péter: Egyetlen gondunk van Boldogháza kapcsán. Mivel Berénybe járok dolgozni, az Imrédy út 6 km-es szakasza lassan járhatatlan. Ha vonattal megyek a régi szerelvényeket látva, az idősek alig tudnak felszállni, és ezek menetideje is hosszabb, mint a „piros vonat”. Jó lenne, ha ezen a vonalon is ezek a szerelvények közlekednének.

Kedves Edina és Péter! Köszönöm a beszélgetést, és olvasóink nevében is a legjobbakat kívánom Önöknek! Sikeres iskolakezdést, biztos munkahelyet és családi életükben boldogságot kívánok.

Zrúpkó Ferencné

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

*Virágok, növények tarka sokasága, fa, fém és térkő sokféle izléses kombinációja. A kert felétől hangulatos „szabadidőpark” szalonnasüttővel, gyermekjátékokkal, majd a veteményeskert, melynek végében a tyúkok laknak. Mindenhol sok virág, és számtalan ötlet - ezen túl pedig összességében a harmónia, ami jellemzi a házat és lakóit. Olyan otthon, ahol felnőttek és gyerekek egyaránt jól érzik magukat, de a népes cicasereglet és Frenki kutya is láthatóan szívesen élnek itt. **Duruczné Makó Ildikóval és Durucz Tiborral** arról beszélgettünk, mit jelent az alkotás a kertben, a ház környékén.*

Sokan megcsodálják a házatokat, ami községünk főutcájának egyik dísze. Nem csupán az egész évben nyíló sokféle virág teszi azzá, hanem az ötletek, egyedi megoldások sokasága. Hogyan kezdődött?

Ildikó: Mindketten nagyon szeretjük a virágokat. Amikor összeházasodtunk, fokozatosan kezdtük kialakítani a virágos környezetet. Sokat utaztunk, és Ausztriában csodálatos muskátlis erkélyeket láttunk. Elképzeltük, hogy jó lenne hasonló nálunk is, és jó érzés volt, hogy sikerült megvalósítani. Az erkélyen a muskátli azóta is fontos dísz a házunknak.

Tibi: Édesapám is nagyon szerette a virágokat, növényeket, talán itt kezdődött ez a szenvedély, ami azóta is fontos része a mindennapjainknak.

Ez a szép környezet nagyon sok elfoglaltsággal járhat. Milyen munkamegosztás van köztetek?

Ildikó: En a virágok nevelését, ültetését, locsolását, gondozását végzem. Kedvencem a dália, idén is sok van belőle. Tibi pedig a „kreatív igazgató”. Nagyon sok ötlete van, különféle virágtartókat, ládákat készít, de a térkő burkolatok is az ő munkáját dicsérik. Egyikünk sem tanulta a kertészkedést,

de az évek során a tapasztalat sok mindenre megtanított. Például sosem virágföldet veszünk, hanem tőzeget, amit termőfölddel keverünk. Rájöttünk, hogy a virágoknak az állott víz a legjobb, szeretik, meghálálják a növények.

Tibi: A legtöbb munkát közösen végezzük, de én szívesen foglalkozom famunkákkal is. A közös kirándulásaink során sok jó ötletet látunk, és ami megtetszik, itthon megvalósítom.

2010-ben az elsőik között kaptátok meg a Szép Udvar kitüntető táblát. Mit jelent számotokra?

Ildikó: Nagyon jólesett ez az elismerés. Elsősorban a magunk kedvéért alakítjuk a házunk környékét, de jó érzés, hogy ez másoknak is tetszik.

Tibi: Jó hallani a dicsérő szavakat. Előfordul, hogy amikor meghallják, hogy boldogházi vagyok, mondják, hogy van ott a főúton egy szép, virágos ház. Jó azt mondani, hogy az a miénk. Azt látom, hogy a faluban egyre több a rendezett, virágos udvar. Ha egy utcában van egy példa, egy szépen gondozott kert, a többiek is igyekeznek szebbé tenni a környezetet. Úgy látszik, ragályos a szépítés, ami a község képét is formálja.

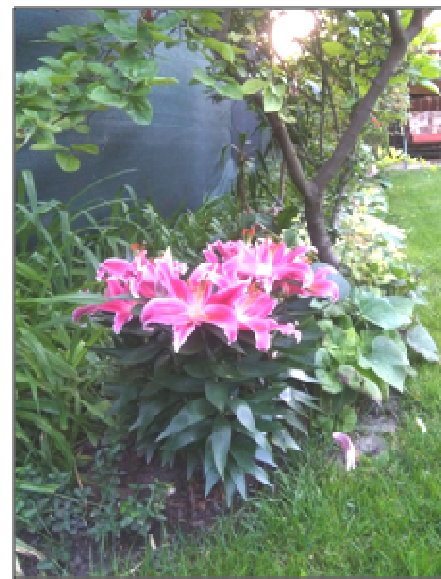
Három gyermeketek van, mindketten dolgoztok, és családi vállalkozásban fűszerpaprikát is termesztetek. Hogyan jut idő a házra, kertre?

Ildikó: Sajnos az idő a legnagyobb gond, a gyerekek és a munka mellett bizony néha komoly próbatétel. De az eredmény láttán úgy gondoljuk, hogy megéri. Feltöltődést ad, és amikor a nyíló virágokra, egy-egy szépen kialakított területre nézünk, azt gondoljuk, érdemes csinálni. A legjobb érzés, amikor hétvégi reggeleken kiülünk a teraszra kávézni, hallgatjuk a madarak énekét, és élvezzük a szép látványt. Esténként pedig a tetőteraszról a csillagos égből szoktunk gyönyörködni.

Ez az év nagy változásokat hozott, mindhárom gyermeketek az idén ballagott: Máté óvodából, Kristóf az általános iskolából, Dávid pedig a középiskolából. Láttok-e bennük hasonló érdeklődést?

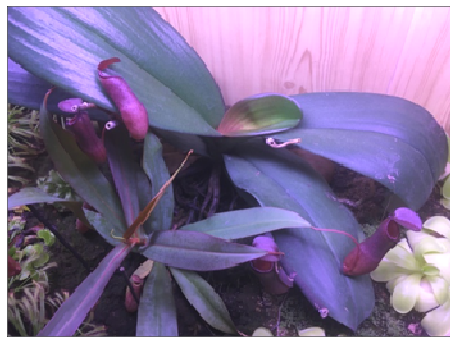
Ildikó: Igen, ez elég korán megnyilvánult. 10 éves volt Dávid amikor az unokatestvérével Durucz Ádámmal a búcsúban saját nevelésű kaktuszokat árultak, és nagyon büszkék voltak a keresetükre. Dávid teljesen egyedül egy floráriumot is kialakított. Most, hogy felvették az egye-

temre, azt reméljük, hogy Kristóf fogja majd gondozni. Máté mindenre nagyon nyitott, idővel talán ő is bekapcsolódik.

(A florárium akváriumhoz hasonló, zárt üvegház, melyekben különféle páraigényes növények élnek szakszerűen kialakított talajszerkezetben. Dávid floráriuma az emeleten, akváriumok szomszédságában áll. Ildikóék szerint ez a házban a *feng shui sarok* – hangulata jót tesz a léleknek.)

Otthonotok szépítésén kívül sokat tesztek a nagyobb közösségért is. Tibi hosszú éveken át faluszépítőként tevékenykedett, és mindketten polgárőrök is vagytok. Miért fontos az önkéntes munka?

Ildikó: Jó érzés közösségért, közösségben tevékenykedni. Szívesen segítünk például a bálók alkalmával, az alapítványi bál különösen fontos, hiszen a gyermekeink ide járnak/jártak iskolába. A polgárőrség ügyeleteit Tibivel együtt látjuk el. Három éve vezetője vagyok az ifjúsági polgárőrségnek, ami 17 lelkes fiatalból áll. Kristóf fiunk cserkész, ami szintén nagyszerű közösséget jelent.

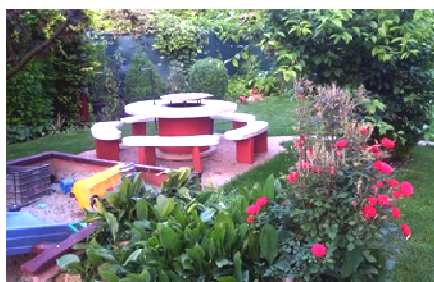
Úgy gondolom, ahhoz, hogy kapjunk valamit, először adni kell. Na-

gyon megmaradt bennem egy régi emlék. Paprikaszedésre készültünk a családdal, és amikor este fáradtan hazaértünk, Orcziné Veronka néni egy nagy tál lekváros buktával várt bennünket. Még meleg volt! *Tudtam, hogy egész nap dolgoztok, gondoltam jólesik* - mondta egyszerűen. Ez nagy példát jelentett, máig jó érzés rá gondolni.

Tibi: Vasútnál dolgozom, fontosnak tartom, hogy az állomás környéke szép és rendezett legyen. Már nem vagyok hivatalosan faluszépítő, de szívesen tevékenykedek a munkahelyem környékén. Legutóbb lefestettem a padokat, és a virágok gondozásában is részt veszek.

Mit tanácsolnátok a kezdőknek, hogyan fogjanak hozzá a kertszépítéshez?

Ildikó: Elég egy-két virágládaival kezdeni, és ha tetszik, lehet bővíteni. Érdemes kipróbálni, milyen nagy örömet okoz például a saját szaporítás. Van még egy nagy titok: jó helyről kell venni a palántát! Jászberényben évek óta ugyanattól vásárolunk - már márciusban. Ládába ültetjük és fóliában előneveljük a palántákat, utána szoktatjuk a kinti levegőhöz, így kerülnek végleges helyükre. Egyszerűen csak biztatni tudunk mindenkit: jó dolog virágot nevelni.

Nagyon szerettek utazni. Lehet mondani, hogy a növények, virágok mellett ez a másik nagy szenvedély?

Tibi: Az utazás sok szép közös élményt jelent a családnak. A gyerekek születése előtt gyakrabban jártunk külföldre, akkoriban vonattal utaztunk. Mostanában főleg belöldi utazásokat tervezünk. Kocsival megyünk, és visszük a kerékpárokat, mert azzal sokkal könnyebb alaposan bejárni a környéket. A gyerekekkel már körbekarikáztuk a Fertő tavat, a Velencei-tavat, a Tisza-tót. Minden évszakban szívesen útra kelünk, és közben figyeljük a tájat, a környezetet. Sok jó ötletet láthatunk, amiből aztán itthon tudunk hasznosítani.

Milyen terveitek vannak, mit szeretnétek a jövőben megvalósítani a ház körül?

Ildikó és Tibi: Mindig komolyan elhatározzuk, hogy most aztán már nem lesz több virág! Aztán jön a tavasz, meglátunk valamilyen szép palántát, amiből muszáj venni egy-két ládaival. De a fő feladatnak az eddigiek megtartását, gondozását tekintjük.

Ahogy lakunk, amilyen a környezetünk – kicsit önmagunk tükröképe is. Kedves Ildikó és Tibi, egy Lao-ce idézettel szeretném megköszönni, hogy betekintést engedtetek mindebbe, ami sokak számára példát is jelenthet. „A boldogságnak nincs köze ranghoz és vagyonhoz: egyszerűen csak harmónia dolga.”

Régen volt — hogy is volt?

Építőtábor

A mai fiatalok talán nem is hallottak arról, hogy nagyszüleik generációjából sokan részt vettek építőtáborokban, ami a nehéz fizikai munka és tábori fegyelem mellett is sok-sok élményt jelentett. Az elsősorban nevelő és propagandacélokat szolgáló építőtáborokat szovjet mintára, a Komszomol rohammunka-építőtáborai mintájára szervezték meg. Egyik első nagy munka a Hanság lecsapolása volt, később a KISZ vezetésével elsősorban mezőgazdasági munkákat szerveztek a fiatalok számára. Milyen is volt a mindennapok világa az építőtáborokban, miért volt vonzó, annak ellenére, hogy a kemény munkáért fizetést nem kaptak a fiatalok?
Kispálné Baranyi Aranka emlékeit olvashatjuk.

Középiskolásként volt szerencsém két alkalommal is részt venni nyári építőtáborozáson. Második osztályos voltam, amikor a közgazdasági szakközépben tanuló osztálytársaimmal jelentkezünk a KISZ felhívására. 1966 nyarán a szolnoki Tiszaligetben vert sátrat a *Bagi Ilona Önkéntes Ifjúsági Építőtábor*. Kéthetes turnusokban, turnusonként több mint 250-en vettünk részt Szolnok megyéből. 10 fős katonai sátrakban brigádonként helyeztek el bennünket. Vaságyak, matracok, szűrés pokróctakarók jelentették az összkomfortot, szabadtéri zuhanyzók, mosdók, étkezési sátrak, közösségi terek pedig a munka utáni lehetőségeinket. Aki még nem aludt katonai sátorban, nem tudhatta, hogy eső idején bizony le kell lökdösní a vizet a sátor tetejéről, mert könnyen ráborul az ott lakókra. Meg is történt nem egyszer. Mi megúsztuk.

Napirend: Ébresztő hajnali 4 órakor. Tisztálkodás, körletrend, zászlófelvonás napi parancs kihirdetésével, majd reggeli. Reggeli után magunkhoz vettük az alapfelszerelésünket jelentő sátorlapokat és a vödröt, így szálltunk fel a Héki Állami Gazdaság kertészetébe induló buszokra. Reggel 6 órától 12 óráig dolgoztunk a határban dacolva az időjárási körülményekkel, no meg a sokak számára kevésbé ismert fizikai munkával.

Munkaruhában a tiszaligeti táborban 1966-ban

A sátorlap az esőtől és a tűző naptól is megóvott valamennyire. 10 óra körül kaptunk egy kis harapnivalót, bizony akkorra jól elfáradtunk, megéhezünk. A sátorlapot a földre terítve, néhány perces pihenés után folytattuk az éppen aktuális munkát. Zöldbabszedés, uborkaszedés vagy éppen kapálás területén kellett komoly normát teljesíteni a brigádok közötti versenyben. A buszok délre megérkeztek. Gyakorta gyalogoltunk több száz métert az ültetvények között, mire elértük a buszt. Koszosan, fáradtan zuhantunk be az autóbuszok-

ba, de nótázva indultunk vissza a táborba. Itt már várt a finom ebéd, melyhez önkiszolgáló rendszerben jutottunk, hosszú, kigyózó sorokban várakozva. Ebéd után kulturális és sportrendezvényeken mértük össze tudásunkat, tehetségünket. Aki jól teljesített a munkában, jutalomként mehetett a tiszaligeti strandra. Ezért nagy harc folyt a paszulyföldeken a jobb teljesítményért.

Este vacsora, majd zászlófelvonás a napi történesek értékelésével. Itt tudtuk meg, hogyan sikerült reggel félálomban rendet teremteni a sátorban, hisz pontozásos verseny volt a brigádok (sátrak) között. Értékelték a napi norma teljesítését. Nagy volt a tét, hisz a kétheti munka végeztével a legjobban teljesítő 3 brigád a következő év nyarán a *Balatonboglári Kállai Eva Önkéntes Ifjúsági Építőtáborban* vehetett részt, amely már köéületben, kulturált körülmények között nyert elhelyezést. Az elvégzendő munka pedig gyümölcszedés, válogatás a hűtőházban a balatonboglári és a Lengyel-tóti Állami Gazdaság területein. Nem volt mellékes a balatoni fürdőzési lehetőség sem. Bizony, nagyon sokan akkor látták életükben először a magyar tengert.

Csapatunknak sikerült a munkaversenyt megnyerni, mellé a körletrend, kulturális és sportvetélkedőkön elért jó helyezésünk jutalmául 1967 júliusában Balatonboglárra mehettünk.

Este 9 órakor takarodó volt, hisz másnap hajnali 4 óráig ki is kellett (volna) pihenni magunkat. Az úttörőtáborokhoz hasonlóan itt is kellett éjjeli őrszolgálatot ellátni, amely szintén sok élményt jelentett. Nem volt könnyű az őrszolgálat számára a takarodó végrehajtásának ellenőrzése. Ebben az időszakban folytak a táncdalfesztivál elődöntői! Takarók alatt hallgattuk a Szokol rádióon keresztül a fesztivál dalait. Izgalmas volt, nehogy észrevegye az őrszem.

A napi munka nagyon kemény menetben folyt a tűző napon, vagy épp szakadó esőben. Embert próbáló volt a tizenéves diákok számára. Annyi bizonyos, sokan ekkor szembesültek azzal, milyen is a fizikai munka. Megtanított a munka becsületére, a fegyelemre, ezért rendkívüli nevelő hatással is bírt.

Nagyon kemény két hét volt, nem mondható nyaralásnak, és fizetést sem kaptunk a munkáért, mégis váltunk. Akkor még 6

Munkaruhában a tiszaligeti táborban 1966-ban

Balatonbogláron 1967-ben a 12-es brigád tagjaival

napos munkahét volt, szombaton is dolgoztunk. Ennek ellenére felejthetetlen élményekkel gazdagodva térhettünk haza. Új barátságok kötődtek, amelyek hosszú évtizedekig is elkísértek bennünket. Szép volt, jó volt, igaz volt. Fiatalok voltunk! Táborozásunk során átköltöttük, a tábori életre adaptáltuk Petőfi Sándor ismert versét, valamint az egész tábor életét felölelő tevékenységet dalban, versben mutattuk be a záró táborünnélen. „Remekműveink” közül ez alkalommal a Petőfi átköltést mutatjuk be.

Az 1966-os táborozás

Petőfi Sándor:

A XIX. század költői című versének műtorzítása

Ne fogjon senki könnyelműen a zöldbabszedéshez,
Nagy munkát vállal az magára,
Ki most kezébe vödöröt vesz.
Ha nem tudsz mást, mint ellőgni a délelőtti,et,
Nincs rád szüksége a tábornak,
Ezért az irányt haza vedd!

Zöldbab közt bujdosunk,
Mint paradicsomban Ádám és Éva bujdosott,
S követjük az előttünk serényen melózó brigádatgot.
Újabb időkben a KISZ
Ilyen munkára serkenté a diákokat,
Hogy ők segítsék a gazdaságokat.

Előre hát, mind, aki KISZ tag,
Vödörrel árkon-bokron át.
Átok reá, ki elhajtja kezéből e drága szerszámát.
Átok reá, ki lomhaságból vagy lustaságból elmarad,
Hogy míg a többi fárad, izzad,
Lecsücsüljön ő árnyék alatt.

Vannak lusták, akik azt hirdetik nagy hamisan,
Hogy már megállhatunk, mert a normának nem sok híja van.
Hazugság, szemtelen hazugság,
Mit brigádvezetők cáfolnak meg,
Kik a Nap hevében teli hassal
És rongyos háttal tengenek.

Ha majd a déli nagy kajánál
Mindenki kedvére ehet,
Ha majd a strandra indulók közt
Mind egyaránt foglal helyet.
Ha majd az esti Hold sugára ragyog be minden sátor ajtaján,
Akkor mondhatjuk, hogy aludjunk, mert 9 óra már.

És addig, addig dús a program,
Sportolni, szórakozni kell.
És a tábor a munkáért jutalommal fizet.
S ha majd az álom szemeinket
Széliden, lágyan csókolja le,
Ágyainkban pokrócok közt fogunk ébredni reggelre.

(Átírták a Szolnok Tiszaligeti Bagi Ilona Önkéntes Ifjúsági
Építőtábor 22-es brigádjának tagjai a szolnoki Közgazdasági
Technikumból)

Emlékeit lejegyezte: Kispálné Baranyi Aranka
egykori táborozó, a 22-es brigád tagja Szolnokon

Gasztroangyal jelenti

Kedves Olvasók! Itt van az ősz, itt van újra...

Nagyon sok szeretettel köszöntöm Önöket újból a jászboldogházi újság hasábjain keresztül. Nagy szeretettel ajánlom Önöknek a következő receptet:

Betyárgombóc nokedlival

A húsgombóc hozzávalói:

40 dkg darált sertéshús (lehet szárnyas is)

3 db tojás

15 dkg zsemlemorzsa

só és bors ízlés szerint

1 nagy fej vöröshagyma

20 dkg gomba

175 gr tejföl

1 evőkanál finomliszt

3 evőkanál olaj

fűszerpaprika és petrezselyem zöldje ízlés szerint

A nokedli hozzávalói:

50 dkg liszt

1 db tojás

só egy nagy csipet és víz

Receptek Anditól...

1. A darált húshoz keverjük a hozzávalókat, pici gombócokat formálunk belőle és félretesszük.

2. Elkészítjük a pörköltalapot: a hagymát apróra vágjuk, az olajon megpároljuk, beletesszük a pirospaprikát. Ízlés szerint sót, borsot, petrezselyem zöldjét teszünk bele, majd felöntjük 2 dl vízzel, jól felforraljuk, és kb. fél óráig főzzük. Amikor a hagyma szétfőtt, beletesszük a felszeletelt gombót, azzal is főzzük kb. 5 percig, és ha kell, fűszerezzenek utána.

3. Ekkor beletesszük a gombócokat, és 20 perc alatt lassú tűzön készre főzzük.

4. A nokedlit összeállítjuk, kiszaggatjuk, kifőzzük, és a gombócokkal együtt tálaljuk. Rengeteg zöldségféle áll a rendelkezésünkre, készíthetünk nagyon sokféle salátát, amit tálalhatunk az elkészült ételhez.

Sok szeretettel üdvözlöm Önöket, és sok sikert kívánok az étel elkészítéséhez!

„Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Velünk történt ...

2020. július 27-én
Erős Bélánét
(született Szabó Anna) családja körében köszöntötte
90. születésnapja
alkalmából

Szűcs Lajos
polgármester és
dr. Dinai Zoltán
jegyző.

2020. szeptember 2-án **Muhari Ferencné** Jászboldogháza Rózsa utcai lakost családja körében köszöntötte
90. születésnapja alkalmából
Szűcs Lajos polgármester és dr. Dinai Zoltán jegyző.

Augusztus 21-én családdal és a barátokkal ünnepeltük meg édesanyám 60. születésnapját, nyugdíjba vonulását és az én 30. születésnapomat.

A finom marhapörkölt és házi sütemények, torták elfogyasztása után koccintottunk külön erre az ünnepre készült házi pezsgővel, majd a talpalávalót Kozma Tamás zenész húzta, amire mindenki jót mulatva énekelt és táncolt. Amikor leültünk pihenni, előkerült a zenész tangóharmonikája, amelyből szintén szívhez szóló nóták szóltak, melyekbe mindannyian belekapcsolódtunk szeretteinkre emlékezve nótáinkkal.

Hálásan köszönjük Istennek, hogy ilyen szépen megünnepelethetjük ezt a jeles évfordulónkat. Isten után köszönettel tartozunk a segítőknek és az összes jelenlévő vendégnek, hogy megjelenésükkel széppé tették számunkra az ünnepet.

Kisádám Péter

Szépségverseny

Tavalyra nyúlik vissza az egész modellkedés kezdete. Internetes fórumon találkoztunk a lehetőséggel, majd megkérdeztem Hollit, érdeklie? Igent mondott. Elküldtem egy fényképet róla, jött is a megkeresés, miszerint kiválasztották fotózásra. Ekkor már úgy gondolta, hogy mégsem akarja az egészet. Egészen egyszerű volt az indok, mégpedig az, hogy „csak”. A felkérések természetesen záporoztak, ám részt venni rajtuk, nem tudtunk.

Pihentettük egy évet, majd ismét rákérdeztem. „Próbáljuk meg”, jött a válasz. Felvettük a kapcsolatot a modell stúdióval, ahol elmondták a teendőket. Kelt egy profi fényképes kollekció, amit meg is csináltattunk. Ezzel el is indultunk a modellkedés és a szépségversenyek világába. Kellemes stúdió, családi hangulat, kedves emberek, teljesen pozitív volt az első benyomás. Készültek a fotók, különböző ruhákban, különböző helyszíneken.

Majd következett egy szépségverseny, amit Holli valamiért nem szeretett volna végigcsinálni. Viszont a profik tudják, mit is kell mondani, végül is ráállt. Egy válogató volt az országos versenyre. A zsűri köreiben Kiszal Tünde is részt vett, emelve a színvonalat. Itt 2. lett Holli, 1 ponttal lemaradva. Elsőre, ez elég jó eredmény. Később Bubán, a Klebelsberg vendégháznál volt a következő verseny, festői táj, gyönyörű környezetben, páratlan kilátás tárult a szemünk elé. Itt első udvarhölgy lett, szintén 1 ponttal lemaradva. Szerencsére nagyon jól érezte magát, mi pedig igazán büszkéek voltunk rá, hogy menyire felnőtten viselkedett, és hogy ilyen szép eredményt ért el. Most a vírus helyzet miatt, kissé visszafogottabban kerülnek megrendezésre a programok, ritkábban vannak fényképezkedések is. A lendület töretlen, várjuk az újabb lehetőségeket, egészen ameddig kedve tartja.

Ki tudja, még valami jó is kisülhet belőle. Más nem, legalább kirándultunk egy-két jót.

Szász Attila

„A Muzsikál az Erdő Alapítvány irodalmi pályázatot hirdetett a „Muzsikál az erdő” 2020. évi rendezvénysorozatának alkalmából. Két életkori kategóriában lehetett pályázni : felnőttek és gyermekek (8-18 éves korig). A pályaműveket szakmai zsűri bírálta el. A zsűri elnöke Györffy Ákos volt. Az ünnepélyes díjátadóra és eredményhirdetésre 2020. július 12-én került sor Salgótarjában.

Gajdos Márta pályázata a mese kategóriában különdíjban részesült. Olvassák szeretettel!

Gajdos Zsuzsi

A Fa, aki el akarta érni a napot

A Napfény erdőben élt a kis Fa. A tisztás szélén állt, és csak egy szomszédja volt, az Öreg Tölgy. A kis Fának volt egy különös tulajdonsága: el akarta érni a napot. Aki arra jött, megkérdezte tőle.

– Szerinted majd el fogom érni a napot?

Mindenkinek megvolt hozzá a maga válasza. A közeli kőrákásban lakott a Gyík. Ő mindennap kint napozott. A Fa mindig megkérdezte tőle.

– Szerinted nőhetek még akkorára, hogy elérjem a napot?

A Gyík mindig ezt válaszolta.

– Szerintem már elég nagy vagy, de megbocsáss, nem láttad véletlenül a kabátom gombját?

A Fa pedig nem tudott rá válaszolni, így hát vége is lett a beszélgetésnek. De ott volt még a Medve, akivel mindennap találkozott, és ő azt mondta.

– Hát akkor sok sikert kívánok, mert mit ne mondjak, nem vagy még túlságosan nagy, de bocsánat, sietek!

És elment. Eljött az április, és egy kis, veréb nagyságú és színű madár jelent meg az erdőben. Gyönyörű volt a hangja! Odaért a kis Fához, és még mielőtt az feltehetné volna a kérdését, megszólította.

– Kedves Fa! Rakhatok fészket az egyik ágadra?

– Hát persze! – mondta a Fa. – Keres egy ágot! De előbb tudni szeretném, hogy hívnak.

– Fülemlé Sári – mondta a kis madár.

– Aha. Sári. Jó, hogy tudom – motyogta a Fa. – Szerinted nőhetek akkorára, hogy elérjem a napot?

Sári nagyon meglepődött, de azért ezt válaszolta:

– Szerintem elég nagy vagy már most is, ezért választottalak téged a fészkeképítéshez. Tudod, fontos, hogy a fiókáimat ne érje el a Ravasz Róka. Hármat szeretnék.

„Három kis fióka. Legalább megfigyelhetem, hogy fejlődnek” – gondolta a kis Fa. De Sári már ott sem volt.

„Vajon hová ment? Remélem, nem hagy cserben” – morfondírozott a Fa. Semmi oka nem volt az aggodalomra, mert pár perc múlva visszajött a madár.

– Hú, már azt hittem, elmész – mondta a Fa. – De látom, hogy csak a fészkek alapanyagáért mentél.

– Tudod, estére készen kell lennem, hogy tudjak hol nyugovóra térni – magyarázta Sári.

A Fa bólogatott sűrű zöld lombkoronájával. Sári hamar készen lett, és megkérdezte a Fát.

– Mondd csak, kedves Fa, kik lesznek a szomszédaim?

– Hát – sorolta a Fa – itt van a közelben egy homokbucka. Abban lakik az Üregi Nyúl. Ott egy kőrákás, abban lakik a Gyík. A szomszéd fa odvában lakik a Bagoly, bár vele nem sokat fogsz találkozni.

– Rendben, csak hogy tudjam – mondta Sári.

– Hah, mindig is tudtam, hogy itt nem leszek jó helyen – hallatszott ekkor egy hang.

– Ó, bocsánat, kedves Galóca, hogy is feledkezhettem meg rólad – mondta a Fa, és Sárihoz fordult.

– Ja, és alattam lakik a Galóca.

Telt-múlt az idő, Sári párt választott magának. Ketten felneveltek egy fészkekajnyi fiókát, majd egy nap elindultak délre. Szegény kis Fa nagyon egyedül érezte magát. Tudta azonban, hogy egyszer majd visszajön Sári. Nemso-kára kirándulók zaja verte fel az erdő csendjét. Közöttük volt egy furcsa kislány, aki értette, mit beszél az erdő.

A Fa félénken megkérdezte.

– Szerinted nőhetek akkorára, hogy elérjem a napot?

A kislány felkacagott, és ezt mondta:

– Ó, te butus! A napot már elérted, hiszen téged is úgy melenget, mint egy katicát.

Egyformán érzitek a nap melegét. Ha elérnéd, elszáradnál, hiszen a nap nagyon meleg.

Ezzel elszaladt. A Fa rájött, hogy ostobaság volt ilyet kívánni, és mire Sári megjött, senkitől nem kérdezte többé, hogy elérheti-e a napot.

Búcsúzunk

Erős Béláné sz. Szabó Anna (1930-2020)

Szabóné Bollók Katalin (1965-2020)

Rólunk írták...

Új Néplap, 2020. július 11.

Látogatóközpont épülhet a faluban

Jász látogatóközpont létrehozásával növelnék a falu turisztikai vonzerejét. A fejlesztéshez az önkormányzat eredményesen pályázott a Terület- és Településfejlesztési Operatív Programban. Több mint hetvenötmillió forint támogatást nyertek a Jászság élővilágát bemutató új közösségi tér megvalósítására. A látogatóközpontot a tervek szerint jövőre a strand területén alakítják ki.

Új Néplap, 2020. augusztus 6.

Lefektették a gázvezetékét a boldogházi tanyavilágban
Jászboldogházán a faluhoz közeli négy tanya lakói két évvel ezelőtt adták be igényüket a díjmentes közműcsatlakozás keretében földgázbekötésre. Már-már kezdték feladni a reményt, hogy valaha is lesz valami a fejlesztésből, elvégre két éve várnak. Nemrég azonban felvonultak a munkagépek, és a szakemberek kiépítették a csővezetékét.

- A régi tanyavilágból mára alig maradt valami – kezdte Szűcs Gergely, akivel ellátogattunk a faluhoz közeli tanyákra. Önkormányzati képviselőként a helyi közéletben is szerepet vállal, jól ismeri a települést, a lakosok problémáit és örömeit egyaránt. Tőle értesültünk arról, hogy négy tanya lakói két évvel ezelőtt adták be igényüket a díjmentes gázcsatlakozásra. Ezt egy 2017-es kormányrendelet tette lehetővé, amely az előírt feltételek mellett meghatározott fogyasztási mértékig biztosítja a díjmentességet. Meghatározott korlátok között a közműcsatlakozásból nem zárták ki a külterületi ingatlanokat sem. Az úgynevezett fogyasztói vezetékek és felhasználói berendezések költségeit az ingatlan tulajdonosának kell fizetnie.

- Már akkor jelezte a szolgáltató, hogy a tanyákig a vezetékek kiépítése valószínű hosszabb időt vesz igénybe. Úgy tűnt, hogy nem is lesz az egészből semmi. Nemrég azonban megérkeztek a szolgáltató szakemberei, és elvégezték a szükséges munkákat – részletezte Szűcs Gergely, majd bejártuk a területet, ahol még ott jártunkkor is dolgoztak a munkagépek. Megtudtuk,

hogy egy korábbi villamosítási programban villanyt vezettek a tanyákra, majd tavaly vezetékes ivóvizet kaptak a községi hálózathoz. Sok-sok évvel ezelőtt nem gondolták, hogy egyszer összkomfortosak lesznek a külterületen található házak. – Szüleimmel itt nőttem fel a tanyán. Megszoktam, hogy nincsenek közvetlen szomszédok, csend és nyugalom árad, jó a levegő – mondta Dombi Anita, aki férjével és kisfiával él a falu szélén. Régi hagyományos tanyasi gazdálkodást ugyan nem folytatnak, de konyhakert biztosítja a család szükségleteit. – Nagy előnyt jelent a falu közelsége, az iskola öt percrenyire van tőlünk. Távoli tanyán nem szívesen élnék – jegyezte meg. Az elmúlt években szénrel és fával tüzeltek, reményeik szerint idén már gázzal fűthetnek, ami sokkal komfortosabb. Ebben bízik a szomszéd tanyán élő nyugdíjas, Mizsei József is.

- Hetvenhárom évesen az ember nem úgy mozog, mint régen. Örülnek, ha idén végre nem kellene már szemet hordani és salakolni, mert nehezebben bírom. Az sem utolsó szempont, hogy sokat drágult a szén, ezért nem olcsóbb ezzel a tüzelőanyaggal fűteni. A csővezetékét lefektették, várjuk, hogy célba érjen a gáz – tette hozzá.

Kétszázmillióból fejleszthetik a csatornarendszert

Jászboldogházán a jövőben jelentős infrastrukturális fejlesztés valósulhat meg. Az önkormányzat ugyanis közel kétszázmillió forintot nyert el az A1-jelű főgyűjtő csatorna kapacitásának fejlesztésére. A tervezett beruházás a település belterületének mentesítését szolgálja, és a Zagyva irányába történő vízelvezetés hatékonyságát növeli – olvasható a projekt indításáról szóló sajtóközleményben. A település az 1963-as árvíz idején nepusult be a környező tanyavilágból. A belterületen lévő csatornarendszert még a falu beépülése előtt létesítették. Ez azonban elhanyagolt és rendezetlen, ami miatt a feladatát nem tudja hatékonyan ellátni. A faluból induló A-1-jelű csatornarendszer, mely a Zagyva felé vezeti a vizet, több mint kilenc kilométer hosszú, és több mint nyolcvan ingatlant érint.

Pályázati támogatás

Jászboldogháza Községi Önkormányzat támogatási kérelmet nyújtott be és sikeres döntést kapott a Vidékfejlesztési Programban, melynek keretében a meglévő konyha/étkező épület beépítetlen tetőterét sikerült hasznosítani a pályázattal összefüggő célra, valamint konyhai eszközöket tudott beszerezni, amellyel a régi gépeket cserélhették újakra. Ez volt a projekt első számú célterülete. Másodlagos célterület és terv volt, hogy az orvosi rendelő melletti területen kialakításra kerüljön egy termelői piac is, melynek feladata, hogy a vidéki térségekben élők életminőségének javítása, a lakosság egészséges, jó minőségű élelmiszerekkel való ellátása, a helyi termelők piacra jutásának elősegítése, a helyi alapanyagok felhasználásának támogatása, ezen keresztül a helyi gazdaság fejlesztése Jászboldogházán is előtérbe kerüljön. A hosszadalmas pályázati adminisztrációs folyamatok után először a tetőtér készült el fizikailag, majd pedig a piac is átadásra került, ami már településünkön is alkalmas arra, hogy az, megfelelő körülmények között működjön a jövőben kiszolgálva a jászboldogházi lakosságot, vagy akár más településről érkezőket egyaránt.

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

A VIDÉKI TÉRSÉGEKBE BERUHÁZÓ EURÓPA

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap

KÖSZÖNJÜK A MAGYAR ÁLLAM ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TÁMOGATÁSÁT.

JÁSZBOLDOGHÁZA KÖZSÉGI ÖNKORMÁNYZAT

A JÁSZBOLDOGHÁZI PIAC INNOVÁCIÓJA, ÉS EBÉDLŐI TETŐTÉR KIALAKÍTÁSA ESZKÖZBESZERZÉssel

A TÁMOGATÁS ÖSSZEGE:
42,3 MILLIÓ FORINT

A PROJEKT AZONOSÍTÓ SZÁMA: 18K000P19

Pap Béla
EU pályázati író

Koncsiné
Orczy Andrea

Vajda Emese
Csilla

Hamberger
Valki Sarolta

Szendrei Péter

Muharini
Szilke
Bernadett

Antal
Alexandra

Kissné Kabács
Anikó

Zrupkó
Ferencné

Fajka Jánosné
Istvánmária

Lőrinc Lászlóné
Istvánmária

Tóth Pál
Istvánmária

Ilonka Zoltán
Istvánmária

Gerhát
Károlyné

Inges Szilvia

Tóthné Simon
Aranka

Birgess-Tóth
Mónika

Kaposztás
Istvánmária

Gerhát Károly

Jászboldogházi

Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

8. osztály
2012 - 2020

találkozunk 2025-ben

*Éveket elfelejteni egy pillanat,
de vannak pillanatok
amelyeket elfelejteni
évek hosszú során sem lehet."*
(Shakespeare)

Varga Judit
első tagozatos osztályfőnök

Dani Vid
Károly
osztályfőnök

Kisbalázs
Dominika

Sas Zoltán

Deák Csenge

Kis Boglárka

Bató Ádám

Matók Erika

Csizmadia
Péter

Bozsó Milán

Polyák Alex
János

Juhász Janka

Varga Viktor
Róbert

Muhari
Hedvig

Váróczi Balázs

Bertalan
Rebeka

Durucz
Kristóf

Kövér
Levente
József

Dékány Péter

Darók Ádám
József

Bozsik Tamás

Dombai
Nikolett

Deák Mihály

Kükény
Viktória

Szabó Imre

Bé Feszt a strandfürdő területén augusztus 20-án

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
**Papp Izabella
Zrupkó Ferencné**

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
**Községi
Önkormányzat
Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza**